

MAGYAR URIASZONYOK LAPJA

Veres utvari és kamarai fényképész felvétele, Budapest

Corchus Zoltán gyermeke: Emmyke

ELŐFIZETŐINK GYERMEKEI

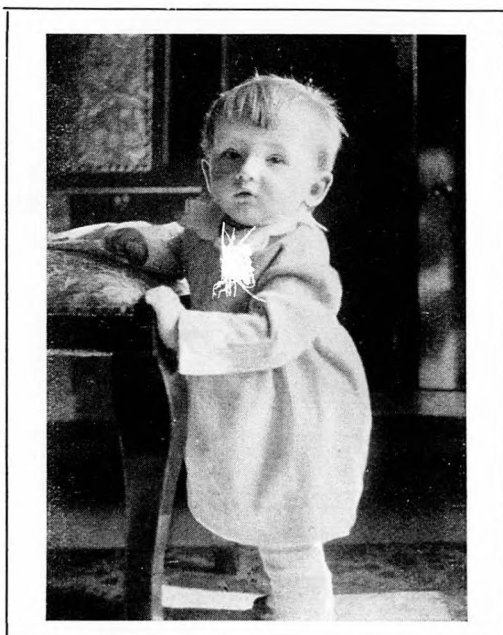
DOROGHY MÁRTA, SÁTORALJAUJHELY

Dr. TÓTH LAJOS M. KIR. RENDŐRKAPITÁNY
KISLÁNYA : GABI, HAJDUNÁNÁS

HORVÁTH FERIKE, UJPEST

KOVÁCS PIROSKA, CSÁKVÁR

után kiáltó darabokat. Majd a gyerekek ruhácskáira és a harisnyákra kerül a sor. Hogy micsoda pusztítást végeznek ezek a haszontalanok a harisnyákban!... Örökösen lyukasok, pedig mindennap foltozza... Órák óta görnyed már a kézimunka fölött. Közben — észre sem vette — lassan homályosodni kezd körülötte. Mi ez? ... Csak nem romlottak meg a szemei? ... Megdörzsöli... egy könnycsepp gördül végig az arcán. Gyorsan letörli, hátha belép valaki és meglátja... Csak most látja, hogy odakint már szétterültek az alkonyat árnyai, kigyúltak az utcai lámpák... este van. Fáradt kezéből kiesik a munka. Lehúnyja a szemét s akaratlan sóhaj szakad ki belőle. Pár pillanatig ül így elgondolkodva, lankadt kezekkel, zsigbadt tagokkal... Még egy könnycsepp buggyan ki a szeméből, akkor összeszedi magát, fölkel, lámpát akar gyújtani... De meggondolja. Takarékoskodni kell a villannyal, petróleummal. Vár, vár, míg nem vak-sötétség veszi hatalmába a hajlékot. Csak most gyújt világot és a fényvel együtt mosoly lopakodik az arcára.

S ez a mosoly fogadja a vacsorára érkező éhes kis csapatot. Repeső lélekkel öleli át gyermekeit, nyájasan köszönti férjét s mindnyájukra átragad a jókedv. a meghittség szelid, melengető

hangulata. Vidám csevegés tölti be a házat, mintha apró ezüst-csengetyűk csilingelnének... Az otthon édes, andalító, minden földi és égi szférák hangjánál drágább muzsikája ez. Elköltik a szerény vacsorát, a gyerekek elálmosodnak, — a kicsinyeket az édesanyjuk ringatja el s örökdió első szenderük fölött. Egyre öregebb lesz az este. És az asztalnál már csak ketten ülnek: az asszony meg a férj. Mennyi elsőhajtani való panaszja volna a feleségnek, de hallgat. Hallgat, mert tudja, hogy a férfinak kitartásra, bizalomra, reményre van szüksége. Megéri ezt a férj is és az ő szája sem nyílik panaszra. Megértik egymást így, szavak nélkül. A lelkük összefonódik és hittel, bizakodással telik meg. Egymást féltik, egymást bátorítják. Mert egymásért vannak ők ketten és együtt — a családért. Megbékélve térnek nyugovóra.

Az asszony mosolya, ez a lélekből szárnyaló sugár tükröződik az ember arcán, az édesdeden alvó gyermekek homlokán. Ez a mosoly ragyog a falakon, a bútorokon, az egész kis lakáson. S ezért a mosolyért ajándékozza meg az Ég a hitvest és az anyát a jó lelkek nyugalmával: tiszta és üdítő álommal. Az igazak tudnak csak így aludni... Jóéjszakát, asszonyom, jóéjszakát!

SZÁNTHÓ DÉNES: APA=RABLÓK

— Józsi, Gabi, Marci, Erzsike!... Vacsoráznai!

Kint áll az udvarra néző ajtóban Égyi Józsefné. Tapsol kezeivel és hessegeti be a gyerekhadat az asztalhoz.

Pár napja, hogy Józsi, meg Gabi, az ikrek, hazatértek a városból, a gimnázium első osztályának sikeres elvégzése után. A másik két testvér: a két évvel fiatalabb Marci és a nyolcéves Erzsike boldogan fogadták a bátyákat és most, a szünet első napjaiban, reggeltől-estig együtt hancurozik a négy gyerek. Az itthonvalósiak megmutogatják a «városiaknak» a kert minden új hajtását, a csirkegeneráció legifjabb tagjait, Bohócnak, az ifjú komondornak a kutyatudományban való legújabb jártaságát, — hiszen egy iskolaév alatt oly sok minden történik a ház körül!

Ilyen nap után rettenetesen éhes az ember, akár nyolcesztendő, akár tizenegy. Anyuka ül az asztalfőhöz, körülötte a négy gyerek. Anyuka simára fésült sötétszőke hajával, komoly arcával olyan, mint egy oltárkép, amint az asztalnál áll és összekulcsolt kezekkel elstutogja az imádság néhány mondatát. Az alacsony lámpa kerek fénycsóvát vet az asztalterítőre. Minden ragyogóan fehér és tiszta. Az ember fél az abroszra tenni a kezét. Igaz, hogy nem is szabad. Anyuka nem szereti. Anyuka sok mindent nem enged csinálni, ami jól esnék, de azért nem kiabál az emberrel, mint sok más apák és anyák. Komolyan, határozottan, de csendesen mond mindent és úgy tud nézni, hogy az ember azonnal azt teszi mindenben, amit ő akar.

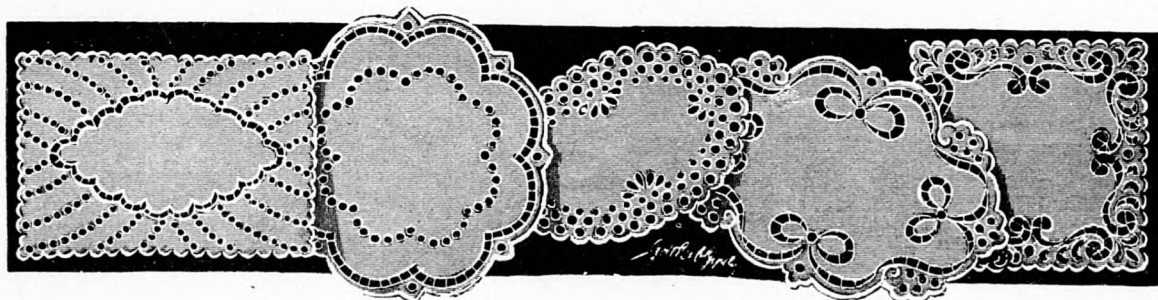
Vacsora közben derűs beszélgetés folyik. Józsi és Gabi még mindig iskolai történeteket mesélgetnek, Marci és Erzsike pedig a falu híreit közlik a nagyobbakkal. Aztán el kell mondani

anyukának azt is, amit a szomszéd gyerekekkel csináltak, beszéltek, meg hogy mit mondott a pap bácsi, a jegyző bácsi s a többiek, mikor levizitelték náluk és megmutatták a bizonyítványt...

Vacsora után az egész társaságnak mosakodnia kell. Ezen a meleg júniusi estén jól esik a friss víz. S aztán lefekvés. Anyu mindenkit elintézt, mindenkit homlokon csókol — és leül a karosszékbe. Mesél. A mese változatlanul kijár minden este, akár tél van, akár nyár, elemistának, gimnazistának egyaránt. Anyu hangja gyönyörű szép, cseng, mint valami ezüstharang, simogat, megnyugtat. A mese folyik, a történet színes szálai úgy fonódnak egymásba, mint valami csodaszép szőnyeg virító mintái: anyu hangja nyomán erdők, virágok, dombok, tavak támadnak a semmiből, a fák kinyílnak, a folyók benépesednek és a derék emberek elérik céljukat. Anyu hangja egyenletesen zeng, a szoba mindjobban sötétül, már csak egy-egy szó villan fel benne pillanatokra, aztán az se, az egy mese négyfelé oszlik és négyféleképpen folytatódik a négy kis lélek álmaiban. Mese, csend, csillagok, elalvás, álom, éjszaka...

* * *

Az udvaron van egy taliga. Azzal kitűnően lehet játszani. Egy tolja, egy húzza, kettő ül benne. De kettő is toihatja, meg húzhatja és a középbibe homokot, köveket, fatuskókat lehet rakni. Az erdő félóránnyira van a falu szélétől és anyu azt is megengedi, hogy míg ő a konyhán foglalatосkodik, addig a gyerekek az erdőn rözsét szedjenek és hazatolják. Aztán patak is folyik a kert alján, no, nem valami nagy patak, csak éppen hogy van egy kis medre, egy kis partja, a szélin hosszúszerű füvek nőnek

Tortakendőcskék

(Gottlieb rajza)

és a közepin csendes kis víz csörgedez. Az ember leül a szélire, verdesi egy vesszővel a víz hátát — a víznek az nem fáj — és közben beszélget.

Gabi viszi a szót.

— A gimnázium udvarán van egy nő. A pedellus lánya. Nagy, kövér, fekete hajú hölgy. Vajaskenyeret árul. Ő a legszebb nő a világon, azt hiszem.

— Nem igaz. Láttam egy harmadikosnak a történelem-könyvében Dobó Katicát. Az sokkal szebb. Úgy önti le a törököt forró vízzel, hogy csak úgy ordít bele! — mondja Józsi.

Most Erzsike szól meg.

— Legszebb nő a világon a patikus néni. Micsoda gyűrűi vannak! És micsoda parókája! Csuda!

— Te csacsi, — torkolja le Gabi. — az nem nő! Az már néni!

Egy kis hallgatás. A patak csendesen csobog. Fadarab úszik rajta, azt nézik, hogyan forog, bukdácsol, himbálódzik.

És megszólal Marci, nagyon komolyan:

— Én azt hiszem, hogy a világon a legszebb nő: anyuka.

A másik három egy pillanatra megdöbben ettől a felfedezéstől és csodálkozik, hogy nem neki jutott eszébe ez a természetes dolog.

— Anyuka gyönyörű, — mondja határozottan Gabi.

És most mind a négyen róla beszélnek:

— A haja olyan, mint a méz.

— Anyukának olyan fehér a keze, mint egy tündéré.

— Anyuka több mesét tud, mint a faluban mindenki együttvéve!

— Senkinek az egész faluban, de még a gimnáziumban is, nincs olyan anyukája, mint nekünk!

Újabb hosszú hallgatás. Katicabogár röpdös a virágokon.

Most Józsi kimondja, ami mindnyájuk kis lelkét nyomja:

— Csak ne volna mindig olyan szomorú!

Sóhajtás.

— Anyuka sose nevet.

— Mindig olyan komoly.

— A felnőttek mind komolyak...

— Nem igaz. Azok közt is vannak vigak. A Kuruc bácsi majd minden este danolva megy haza.

— Igen, mert berűg. A Kuruc bácsi egy aljas férfi, anyuka mondta.

— Akkor is lehet valaki vig, ha nincs berűgva. A kántor bácsi néha akkorát nevet, hogy a könnye csorog tőle és olyankor a kántor néni mindig a hátát üti, mert fél, hogy a kántor bácsit megüti a guta.

— Anyuka nem is volna szép, ha olyan nagyokat nevetne.

— Miért? Azelőtt ő is jobbkedvű volt, pedig már akkor is szép volt.

— Mikor?

— Amikor még apuka élt.

— Amikor apuka élt...

Egyinél két éve özvegy. A férje uradalmi intéző volt. Hatalmas szál barna ember, szélesvállú, pirospozsgás, megleghangú.

Tizennégy évvel ezelőtt szerelmi házasságot kötött feleségével. Határtalanul boldogan éltek. Négy egészséges, okos, szép gyerek mutatta ezt a boldogságot. Tizenkét évi házasság után hirtelen halt meg. Valami operáció, ami »kitünően sikerült«, de a beteg másnap hashártyagyulladás következtében meghalt...

Erzsi, a felesége, rögtön követi a halálba, ha nincs ott a négy gyerek. De így összeszorította fogait és nem engedte, hogy őt is letörje a fájdalom. Dolgozott, imádkozott és sirt. Nagyon sokat sirt. Különösen, mikor a gyerekei nem látták. És beszélt róla... elmondta, hogy milyen volt, hogyan hegedült, hogyan ülte meg a lovat, hogy szerették a béresek, hogy táncolt, ha vig volt és hogy dögtek lépte, ha haragudott...

Az ebédelőben lögött egy hatalmas, aranykeretes kép. Apud ábrázolta. Tízéves házassági évfordulójuk alkalmából lepte meg vele anyut. Széles fotelben ült, fekete ruhában. Kemény kezét a karfán nyugtatta. Középső ujján zölden villogott a pecsétgyűrű. Fejét hátratámasztotta a támlának. Kevélyen, nyugodtan, barátságosan nézett a világba ez a kép: egy rózsaszínarcú, jószágos barnaszemű, finomorrú, negyvenéves férfi, akinek állatdús világosbarna szakáll szegélyezte.

Anyu gyakran ült a gyerekekkel az ebédelőben, nézte a képet és mesélt róla. És olyankor mélységes szomorúság zengett a szép hangjában és könny rezgett a szemében.

Az aranykeretes kép alatt mindig friss virág virult és anyu homlokán mindig friss búbánat ült, amikor csak az ebédelőn átsuhant halk lépteivel.

Egy vasárnap délután anyu is a patak partján ült a gyerekekkel. Erzsi az ölébe hajtotta a fejét, Gabi vállához támaszkodott, Józsi virágot fűzött a hajába, Marci a fehér lábát locsolgatta a friss vizecskével...

Ekkor Gabi megkérdezte tőle:

— Anyuka, miért vagy te mindig olyan nagyon szomorú?

— Fiaccám, — mondta anyu és rekedt lett a hangja, — ha apu élne, én is olyan vig lennék, mint ti néha, amikor rabló-pandurt játsztok.

Anyu másnap lázas lett. Úgy látszik, meghült a pataknál. Józsi orvosért szaladt. Az orvos, egy nagyon barátságos, komoly, pápaszemes, jóindulatú bácsi, megvizsgálta anyut és orvosságot írt neki. A gyerekeket megsimogatta. Csodálatosan lágy keze volt és olyan finom ujjai, mint egy nőnek.

Attól kezdve gyakran eljött. Anyu már régen meggyógyult, aztán még gyakrabban. Cukrot hozott a gyerekeknek, könyveket anyunak. Injekciókat adott neki, mert vérszegény. Meg kell erősödnie mondta.

Augusztus már fogyóban volt, a vakáció lassan végére járt. Egy alkonyatkor az orvos hosszan-hosszan beszélgetett anyuval, aztán sokáig csókolta a kezét, mielőtt elment.

Anyu aznap még nyugtalanabb, még búsabb volt, mint máskor. Mikor a gyerekek lefeküdtek, nem tudott nekik mesélni, hanem bement az ebédelőbe, leült apu képe elé és sirt. Ezt Józsi látta a kulcslyukon át.

Gobelin-karosszék (ERMA terve)

Reggel a gyerekek összedugták a fejüket.

— Én nem akarom látni, hogy anyuka mindig szomorú, — mondta Marci.

— Nekem az éjjel mindig bógni kellett, — szolt Józsi. — Mert nem tudtam elfelejteni, ahogy anyuka ott sír a kép előtt.

— Azért vagyunk mi a gyerekei, hogy segítsünk rajta, — jelentette ki Gabi.

— Ti fiúk vagytok, — mondta Erzsike, — tinektek kell kitalálni, hogy mi a baja neki.

Erre Gabi súgta:

— Azt én tudom.

— Micsoda?

— Hiányzik neki apu.

— Ezen nem lehet segíteni. Apu meghalt.

— De föl fog támadni és a mennyországban találkozhatnak anyuval, mint angyalok, — mondta határozottan Erzsike.

— Az még soká lesz — szolt Marci. — Anyu még fiatal.

— Segíteni kellene rajta.

— De hogyan, ha apu nem lehet feltámasztani?

Hosszú hallgatás. Kutyák vakkantanak, lányok danoláznak, cséplőgép bűg a távolban... Ekkor Gabi halkán, félve megszólalt:

— Kellene neki szerezni egy másik apukát.

— Igen! — vágta rá Erzsi rögtön lelkesedéssel.

— Egy másik apukát? — kérdezte Marci. — Hisz egy gyereknek csak egy apja lehet!

— De egy anyunak lehet másik férje is! Nekünk van egy osztálytársunk, annak is második apja van. Azért mégis ő a legjobb földrajzból.

— Hát mért nem szerez anyu második férjet magának?

— A nők ilyenhez gyávák. A lányokat is a szüleik adják férjhez.

— Anyu szülei már nem élnek... hát akkor hogy fog újra urat kapni?

— Ez az! Itt kell nekünk segíteni rajta!

— Hogyan?

— Mi férfiak vagyunk. Mi fogunk neki férjet szerezni!

— A férjek felnöttek. Hogy tudunk mink felnőttest szerezni?

— Hát négyen csak el tudunk banni egy férjjel!

— Meg fogjuk kérni?

— Ilyesmit nem jó kérni. Hátha nem ismeri anyut és nem akar jönni.

— Hát akkor? ... Hát akkor mit csináljunk? ...

— Elraboljuk!

— Elraboljuk?

— Igen. A May Károlyban is van olyan eset, hogy gyerekek elrabolnak egy felnőttest. Megkötözzük és hazaszállítjuk.

— És ha sír?

— Csak nem sír egy felnőttest? Különbön is betömhethjük a száját.

— Jaj de jó lesz! Rablunk egy apát anyunak!

— Pssz! Ne kiabálj, mert szájonváglat. Még majd elromlik a terv. Mi négyen most megesküszünk, hogy senkinek nem mondjuk el a dolgot, amíg a rablás nem sikerült. Mondjátok utánam: »Becsületszentségesúristenemre nem áru- lom el senkinek az aparablást és ezennel vérszerződést kötök. Csuja!«

— Mi az, hogy csuja? — kockáztatta meg a kérdést Erzsike.

— Az a harci kiáltásunk és titkos tervünk. Ne, mondjátok utánam! És a három vékony kis hang elrebegette a szent fogadalmat:

— Becsületszentségesúristenemre nem áru- lom el senkinek az aparablást és ezennel vérszerződést kötök. Csuja!

A következő napok lázas buzgalomban teltek el. A gyerekek a padlásról ruhaszáritóköteleket kerítették elő és eldugták az udvar egy sarkában. A taligát kitisztogatták és Józsi ráírta krétával a titokzatos szót: »Csuja.« Erzsike a foldozó rongyok közül kilopott néhány vászondarabot: azt is el-

dugták. És egy nagy pokrócot is kerítettek.

Most már csak apát kellett keresni. Különböző tervek merültek fel. A választás nem volt könnyű.

Marci a jegyzőt indítványozta.

— Te buta, — torkolta le Józsi, — hisz az már férj...

— Olyat nem lehet?

— Persze hogy nem! Az már le van foglalva.

Erzsike a csendőrörmestert ajánlotta.

— Csendőrrel nem lehet kikezdeni, — mondta Gabi. —

Az hatóság.

Akkor Józsi az orvost javasolta.

— Nincs helyén az eszed... anyunak nem akármilyen férj kell, hanem egy olyan, akinek örülni is tudna! Az orvos nem hozzá való. Szemüveges és nincs szakálla. Apukának gyönyörű barna szakálla volt.

— Az egész faluban nincs szakállas ember, — sóhajtotta elkeseredetten Erzsike és elpityeredett.

— A vérszövetség nem bóg! Csuja! — förmedt rá Marci, mire a kislány szipogva elhallgatott.

Másnap ebédután anyu ledőlt szunnyadni, a három gyerek pedig a patak partján lógázta a lábát, mikor Gabi izgatottan rontott közéjük.

— Megvan!

— Micsoda?

— Az apa!

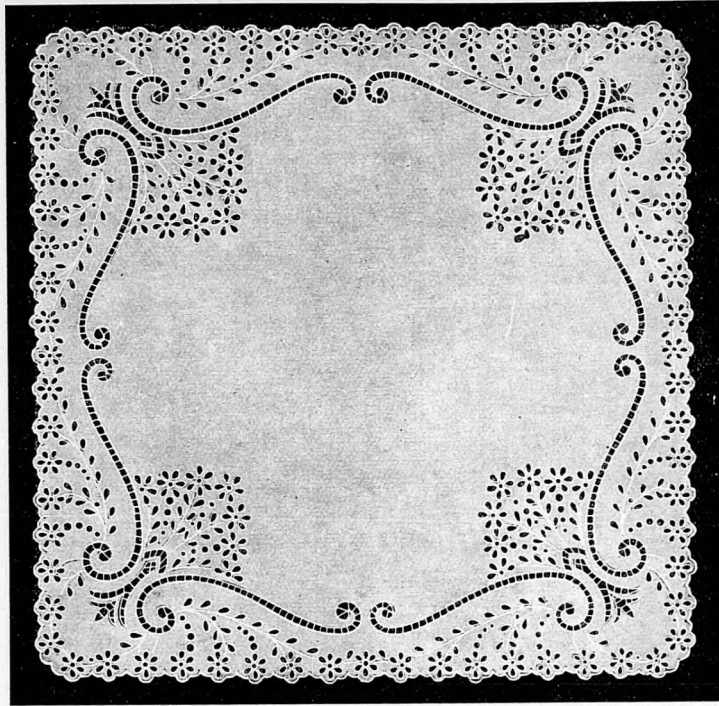
— Hol?

— Az erdőszélen. Ekkora szakállá van! — és térdéig mutatott.

— Mit csinál?

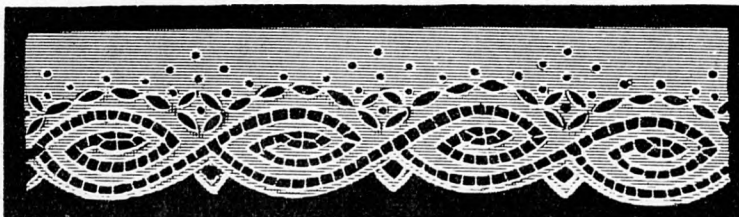
— Hortyog!

— Hü, az jó! Gyere- rünk!

Madeira-milió

(Wieg Testvérek terve)

Székrenyecsík

(Gottlieb rajza)

— Jaj, én félek, — súgta Erzsike, de bátyjai lepisszegték.

Nagy izgalom támadt. Előszedték a taligát, belehajították a köteleket, rongyokat, pokrócot és robogtak ki az erdő felé.

Az erdő szélén Gabi szájára tette kezét.

— Pscz... ott van!

Csakugyan, néhány hársfa árnyékában ott feküdt egy alacsony, sovány férfi. Szemei csukva, szája nyitva, karjai széttárva. Nagyokat hortyog. Hosszú ősz szakállá meglibben minden szuszogásra.

— A May Károlyban úgy van, hogy először hurkot készítenek a kötélből, aztán hirtelen dobják rá, — mondta Józsi. — Én a lábaira vetem, Gabi a jobbkezére, Marci a balra, Erzsike pedig a szájára borítja a kendőt.

— Én félek...

— És az esküd?

— De ha félek...

— Csujja!

Most az alvó mellé sompolyognak az összeesküvők. Józsi és Gabi a cserkészeknél szerzett tudományukat értékesítve előkészítik a hurkot. Az alvó mélyen lélegzik az ebédutáni hőségben. Ekkor Józsi elsuttogja a jelszót:

— Csujja! — és a gyerekek megrohanják az alvó öreget.

A megköztözés várakozáson felül sikerült. A két lábat egy pillanat alatt összeszorította

a hurok, a kezekre is rácsavarodott. Erzsike persze elügyetlenkedte a dolgát a szájbetöméssel és az öregnek a füleit akarta leborítani, szerencsére azonban egy lélek se volt a közelben és így senki se hallotta, amikor az öreg álmából felriadva, kétségbeesetten üvöltött a hurokok szoritása alatt.

— Nem eresztesz el mindjárt, te gazfickó! — dühöngött a kis szakállas, de Józsi nem rettent meg.

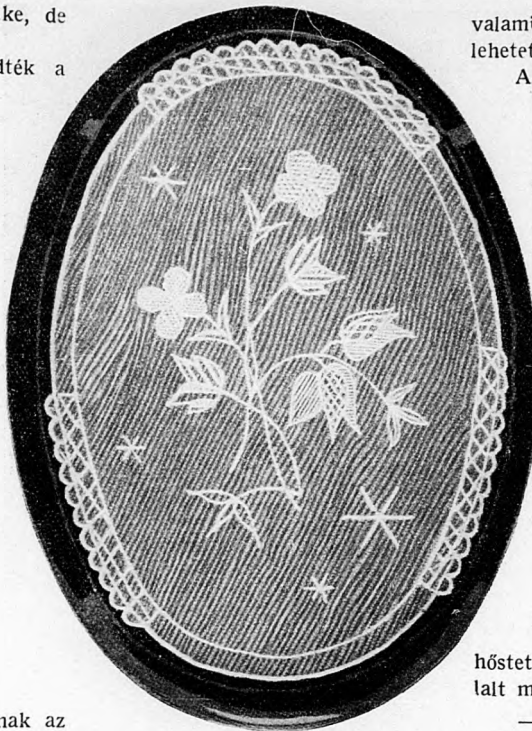
— Adjátok ide a kötél két végét! Így! Itt átfűzzük... Csomózd meg! Húzd!

Szabályosan gúzsba kötötték az öreget, két kezét le a lábaihoz és mikor már moccanni se tudott, bekötötték a száját a vászonronggyal. Csak a nagy vörös orra látszott ki belőle.

Most Józsi odaállt a kis öreg elé:

— Ne félj, idegen! Nem esik bántódásod! Barátságos törzs kezébe kerültél! Elszállítunk az erődítményünkbe, aztán majd meghallod, mi lesz további sorsod.

Az öreg dühösen morgott

Tüll tálcakendőcske (Wieg Testvérek ierve)

valamit, de hogy mit, azt a kendőn át nem lehetett hallani.

A dolog nehéz része most következett. Felrakni a foglyot a taligára!

Végre úgy oldották meg ezt a kérdést, hogy a taligát oldalára fordították és az öreget ráhengergették. Akkor felállították ismét a taligát, a fogolyra pokrócot dobtak, arra meg rőzsét, fűvet, aztán elindultak vele hazafelé. Marci és Erzsike húzta a taligát, Józsi és Gabi toita.

Kívörösödve, kifulladva érkeztek az udvarra. Beletellett egy óra. Mikor megérkeztek, anyu a kertben beszélgetett a doktorral, egészen szorosán állott mellette és nagyot mosolygott valamin, amit az mondott.

— Mit toltok, gyerekek? — kérdezte anyu.

Egy kis hallgatás következett.

Nem tudták, hogy is mondják el hőstettüket anyunak. Végre is Marci szólt meg:

— Raboltunk neked egy aput, anyu.

— Mit csináltatok?

A gyerekek otthagyták a taligát az udvaron és a kertbe sereglettek.

— Nézd anyu, — szolt Gabi, — mi mindig úgy sajnáltunk téged, hogy annyit búlsz apu után, hát elhatároztuk, hogy hozunk neked egyet.

— Kit hoztatok el?

— A nevét elfelejtettük kérdezni, de gyönyörű nagy szakállá van.

— Hol az az ember?

— A pokróc alatt!

A taliga ebben a pillanatban felborult az öreg rugdalódzására. Égyné és az orvos ijedten rohantak oda és mégjobban megrettentek, mikor a pokróc alól kilátott az öreg feje.

— Szent Isten, mit csináltak!

A gyerekek ekkor már érezték, hogy a dolog nincs annyira rendben, mint ők gondolták. Erzsike bőgve fakadt és most senkise szolt rá: Csujja! Sőt a többiek is szívesen elpityeredtek volna...

A doktor zsebkésével pillanatok alatt kiszabadította az öreget kényelmetlen helyzetéből, aki először alig tudott lábára állni. Égyné ijedten kért bocsánatot:

— Uram, itt egy sajnálatos félreértésről van szó... egy éretlen gyerekcsinyről... hallatlanul restellem a dolgot...

A Radetzky-huszár

Milánóban lakott egy grófkisasszony. Ah régesrégen, hetven éve már... És szembe véle a Piazza Grandén Lakott egy kékatillás kis huszár; Milánóban a gránátalma nyílott, A kert piros volt és az ég azúr S az ablakból ott szemben — mia donna! — Átszalutált a huncut hadnagy úr.

A »vizavi«-ből később »tetaté« lett Milánóban egy nyárest alkonyán, A hadnagy úr halk szókat suttogott fel Kontesszához a kastély balkonán. Milánóban a gránátalma nyílott, Pengett a kard, rebbent a női váll: S a dóm homályán titkon összesímult Egy kék atilla és egy csipkesál.

Egy csók csupán, egy eskü mind a sírig... És másnap szolt a kürt, a posta jött, Az ezredet a császár felhivatta, S a kék atilla Bécsbe költözött. Milánóban még sok-sok évig láttak A vén balkón fölött egy csipkesált, S egy vén öbester néha fenn a Ringen Kék atillában el-elsántikált.

Emőd Tamás

Az idegennek most jött csak meg a szava. Vékony hangon kiabálta:

— Kérem, ez felhőborító... az ember nyugodtan alszik és vássott kőlykök elcipelik... feljelenteszek a csendőrségnél!

— A gyerekek el fogják venni méltó büntetésüket, uram, — szólt közbe a doktor, — és különben is összetévesztették valakivel. Doktor Borháty vagyok, mindenben rendelkezésére állok, hogy reparáljuk az önön esett sérelmet.

— Schnabel Imre vagyok, természettanár... kérem, kijö vök ide botanizálni és közben elnyom az álom és arra ébrednek, hogy ezek a gyerekek itt...

— Kedves tanár úr, a kocsim beviszi a városba, ha megengedi.

— Köszönöm, nagyon kedves... bocsásson meg asszonyom az alkalmatlankodásért...

— Jaj tanár úr, én kérem elnézését... szörnyen szégyellem a dolgot... a gyerekek nagyon ki fognak kapni!

— Csak megverni ne tessék őket! Elvből ellene vagyok, mint pedagógus, ennek a fenytűszköznek. És különben is oly csinos gyerekek... persze, összetévesztettek valakivel... de mi lehet az, hogy »csuja«?

A doktor karonfogta a kis öregét, aki szakállát vakargatva elsántikált vele. Égyiné egyedül maradt a négy gyerekkel a kertben.

— Ki csinálta ezt? — kérdezte szigorúan.

— Én! — mondta Józsi.

— Meg én, — szólt Gabi.

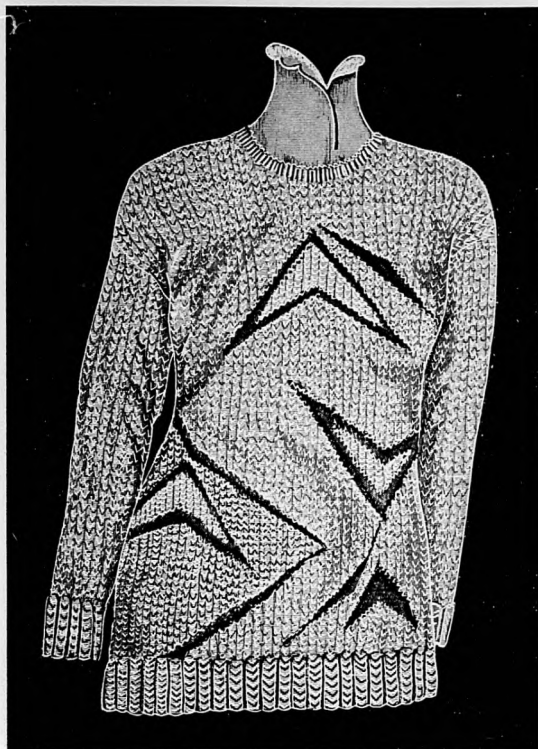
— Mindnyájan együtt, — így a Marci.

— Én is! — kiáltotta Erzsike.

— Miért tettétek?

— Mert fáj nekünk, hogy annyit sírsz apu miatt... segíteni akartunk rajtad...

— Hát ez szép tőletek, fiacskáim. De ez nem módja a segítségnek. Látjátok, ez a bácsi is elmegy...

Modern női pullover (Wieg Testvérek terve)

— Elmegy a rablott apu, — mondta Erzsike és sírva fakadt. Erre a három fiúból is kitért a visszafojtott sírás.

— Anyuka, mi jót akartunk...

— Anyuka, mi szeretünk téged, mi szeretnénk, ha te is olyan jókedvű volnál, mint más anya, ha te is énekelnél, táncolnál néha...

— És most megint nincs apa...

Körüállták, szoknyájába kapaszkodtak, kezét fogták, ölegették.

Anyu azonban derűs hangon szólalt meg:

— Ne sírjatok, kicsikém, most már én is jókedvű leszek.

— Talán szereztél már új aput?

— Bizony, gyerekek, szerestem...

— Kit?

— Azt a kedves, derék bácsit, aki a ti öreg rablott aputokat karonfogva kíséri...

— A doktor!

— Az bizony.

— No látjátok! — mondta Józsi diadalmasan.

— Anyu, — mondta Marci, — hogy te milyen aranyos, drága, ügyes anyuka vagy! Nélkülünk is tudtál férjet szerezni magadnak!

A kertben, az illatozó virágok áradatában, a derűs délutáni napfény alatt ott áll egy szép szőke fiatalasszony és négy szép szőke gyerek: Józsi, Gabi, Marci, Erzsi... és integetnek az út vége felé, ahonnan egy lengőszakállú kis öreg és egy délceg férfi integet vissza széles mozdulatokkal.

A csellet rablott és a csókon szerzett apu.

Divatos korcsolyadrezs (ERMA terve)

Gobelin írómappa (ERMA terve)

A TUDÓS HÁZASSÁGA

I R T A : C L A U D E G E V E L

ZUHOGOTT a havas téli eső. Szél cibálta a fák ágait. A tegnapi szűzfűhár hótakaró szennyes rongyokban csúszott le a lucskos földre.

Odabenn a nagy komor szobában hűlni kezdett az iromba vaskályha. Nyirkos, hideg levegő szorította ki a barátságos meleget. Hubert Augier többször összeborzongott, szorosabbra fogta mellén a flanell házikabátot, de nem jutott eszébe, hogy a tűzre rakjon.

Ott ült az íróasztalnál. körülötte mindenütt bőrkötéses, ódonszagú fóliánsok, a vékonylábú asztal szinte roskadozni látszott a terhüktől. Mőhőn, lázas kíváncsisággal bujta a középkori latin munkát. A betűk erdején keresztül egy másik világba jutott s ez a világ jobban érdekelte annál, amelyikben élt.

A középkori városok kacskaringós utcáin gondolatban jobban eligazodott, mint Párizs lüktető forgatagában. Pedig az auteuil-i ház nem esett messze Párizstól.

Nagy puffanás hallatszott, a háztető csúcsos kis tornyáról a hó egyetlen tömegben csúszott le a kertbe. A tudós összereszt, telnézett a könyvről, egy percig kibámult a sötét kertbe, majd körülnézett a szobában. Összeborzongott, mintha a nyirkos hideget nem is a testével, hanem a szemével érzékelt volna most, hogy egy pillantást vetett a komor szobára a hideg kályhára.

Felállt, pár percig ügyetlenül topogott a kályha mellett, végre rászánta magát, hogy csöngessen. Persze azt már elfelejtette, hogy a csengő legalább egy esztendővel ezelőtt elromlott. Sebaj, még mindig lehet kiabálni, ha ugyan a vén Marise szokása szerint nem tettei magát süketnek.

Nagysokára felhangzott a jólismert csoszogás a folyosón és már kintről behallatszott Marise néni nem éppen barátságos dünyyögése.

— Má' megint mi baj van, — köszöntött rá a gazdájára — Ugy ordított az úr, hogy a holtak is felébredtek tőle. Nem vagyok én süket, már százszor megmondtam... Csak éppen akkor, ha huzatot kapok, de az is csak a nagyságos úrért van, mert nem akar ablakpárnákat csináltatni, pedig már ezerszer megmondtam...

— Ugyan, Marise néni, hagyjon már fel ezzel a dünyyögéssel! Bánom is én, csináltassa meg azokat a párnákat, csak ne morogjon nekem örökösen... De itt kialudt, azt hiszem, a tűz, talán jó lenne megrakni...

— Má' meg ki hagyta megint aludni... hogy az ember egész nap nem tesz egyebet, mint tüzet rak, hogy még arra

se tud vigyázni... én a sok dolgom mellett még tán erre is gondoljak!

— Marise néni, ha még sokat morog, Isten engem úgy segítjen, beváltom a fenyegetésemet és menyecskét hozok a házba, az majd ráncbaszedi a maga szoknyáját...

— Hogyisne, mert azt hiszi a nagyságos úr, hogy akad olyan bolond asszony, aki ilyen agglegényhez kösse az életét?

Hacsak el nem vesz valami magamfajta vénlányt...

— Dehogy veszek el vénlányt, Marise néni. Szépet, fiatal, szőkét, kékszeműt...

— S azt hiszi, hogy az idejön ebbe a bagolyfészekbe...?

Ebben a pillanatban megszólalt a kapu mult századba illő, rekedthangú kolompós csengője. Egyszeribe végesszakadt az érdekes vitának, pedig Hubert Augier most ugyancsak beszélt volna arról a szőke, kékszemű menyecskéről, akivel olyan szívesen ijesztgette Marise nénit.

— No, már meg ki botlik ide ebben a cudar időben...? Hogy az embert sohase hagyják nyugton...! Csak tegnap sűrűtam fel a folyosót, most a lucskos, sáros lábukkal megint bepiszkítják...

— Ugyan, Marise néni, ne prézsmítálgon,

menjen inkább gyorsan ajtót nyitni!...

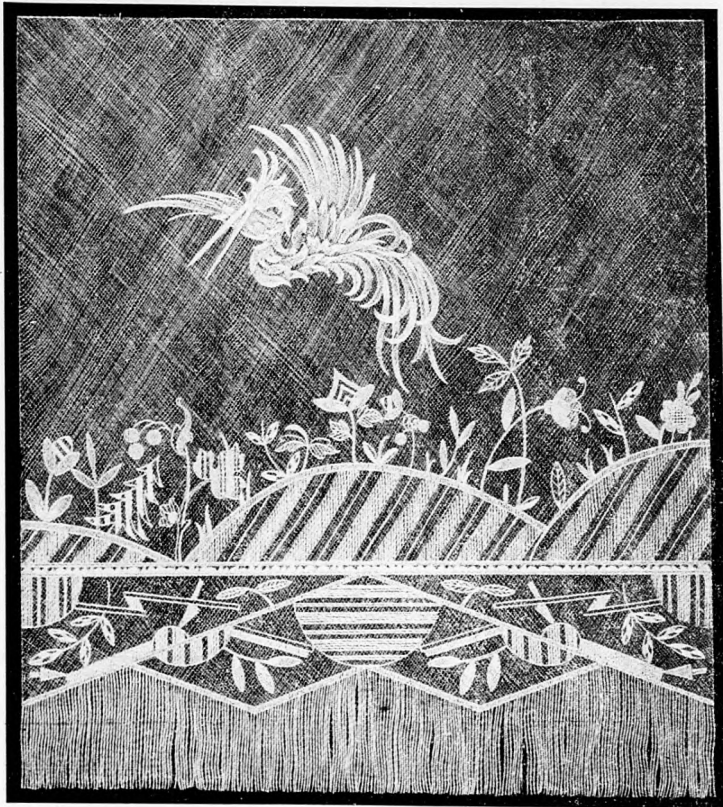
Az öregasszony dünyyögve csoszogott kifelé. Hubert pedig kíváncsian hallgatódzott, maga sem nagyon vágyakozott ma vendég után. Nem szívesen hagyta abba a munkáját.

Felpattant az ajtó és egy kedves, jólismert hang köszöntött be:

— Szervusz öregem, nem zavarlak...? Igaz, hogy azt írtad, holnap jöjnek, de nem volt nyugtom, azt írtad, sürgős és fontos ügyben... Félttem, hogy valami bajod van...

— Paul, kedves Paul... hogy kijöttél és ebben az időben! Erre is csak te vagy képes. Ül le, ne... ne oda, ide a kályha mellé... talán meggyullad a tűz és mindjárt meleg lesz. Tudod, nagyon érdekes munkára akadtam, egy francia szerzetes feljegyzései a százéves háború korából. Rendkívül érdekes, egészen új perspektívákat nyit meg, sok homályos kérdésre találtam benne feleletet. Most már aztán hozzá is fogok a munkámhoz, az Akadémia is sürget...

— Nagy ember vagy te, Hubert, hogy le tud foglalni a munkád, hogy bele tudsz mélyedni, hogy lelkesedni tudsz érte. A holt betűkből fel tudod építeni az elmúlt korokat, letűnt világokat, nem csodálom, hogy téged semmi sem érdekel, Nem csodálom, hogy nem vágyasz semmi után...

Uriszoba-stőr (ERMA eredeti terve)

— Tévedsz, Paul... az én életem sem teljes, nekem is kell valami, ami eddig nem volt... Istenem, olyan nehéz ezt megmondani, megmagyarázni, hogy félre ne érts... Hiszen tudod, hogy én sohasem szaladgáltam nők után, őszintén szólva, nem is érdekeltek, vagy ha érdekeltek volna is, időm nem volt hozzá, vagy ha volt is, sajnáltam az időt szórakozásra... Nem, nem is azért akarok... de, de kellene valaki, aki részt venne a munkámban, aki inspirálna... megértesz engem, Paul?

Paul nem felelt mindjárt, csak nézte mosolyogva ezt a komoly tudóst, amint dadogva, félszegen adta elő kényes mondanivalóját.

— Megértejek, Hubert, azt akartad mondani, hogy neked nem! aszszonyi csókra, ölelésre, becézésre van szükséged, hanem szellemi társra. Értelek. Nos, akkor legokosabb lenne, ha elvinnéd Helene Lemeillan kisasszonyt, a bölcsészeti tudományok doktorát, a régészeti múzeum köztisztviselőjét álló órét... ő... ő mindenképpen szellemi társad lenne és nem kellene félned, hogy bájjaival elvonja figyelmedet a munkától.

— Szentséges Isten, Paul... ne folytasd, csak nem gondolod komolyan?! Hát... hát annyira vén... annyira förtelmes vagyok, hogy... hogy fiatal leány hozzám se jönne?

— Ilyen kérdés! Tudtommal egy évvel vagy csak idősebb, mint én, tehát harminkilencedik évemet taposod. Az arcod még üde és fiatalos, természetesen hozzá kell tennem, csak akkor, ha meg vagy borotváltva és az alakod is csaknem daliásnak lenne mondható, ha valamivel kevésbé totykos nadrágot és kissé előnyösebb szabású otthonkát viselnél...

— Hát... hát gondolod, ha kihúzom magam, még... még hozzámjönne egy csinos fiatal leány?

— Csinos fiatal leány...? Egyszerűen Helene Lemeillan kisasszony nem elég emelkedett szellemű?

— Ugyan hagyj békében az emelkedett szellemmel és Helene kisasszonnyal...

— Te mondád... de jó ezentúl komoly leszek, mert úgylátom, te sem tréfálsz. Hát csakugyan meg akarsz nőülni?

— Persze, hogy meg, még pedig... a te hűgodat akarom feleségül venni, — vágta oda Hubert hirtelen, ne-hogy közben meggondolja a dolgot.

— Kit? Csak nem Jacqueline-t?

— De... de igen... már... már régen gondoltam rá, de mindig attól félttem, hogy még mindig bácsinak tart, hiszen olyan régen ismerem. Még nem is szóltam volna, de a multkor, amikor nálatok voltam, láttam, hogy valami tejfölfősszajú gavallér sürgölődik körülötte... és tudod... félttem, hátha... Éppen azért kértelek, hogy jöjj ki, téged akartalak megkérni, hogy puhatolódzzál a hűgoddal... nem azt akarom, hogy megkérj helyettem, csak azt szeretném, ha előkészítenéd számomra a talajt. Tudod. Iam, ilyen vén fiú, mint én, nem szívesen vágna zsebre egy visszautasítást...

— Nahát, ez meglepetés, öregem és... és gondolod, hogy Jacqueline nem lesz, hogy is mondjam csak, túlságosan világias hozzád?

— Világias? Nem tudom, mit értesz ezalatt... Hiszen Jacqueline olyan intelligens, komoly is tud lenni, biztos vagyok benne, hogy bele tud majd kapcsolódni a munkámba... én... én mindenesetre megígérek mindent...

Paul megint elnevette magát:

— Mi az, öregem, mit ígérsz meg...?

— Mit? Ilyen kérdés!... Hát hogy megborotváltokozom mindennap és tisztességes szabónál csináltatok ruhát, no és megteszek mindent, amit még tőlem kíván... Mondd, mond pajtás, gondolod? Gondolod,

hogy hozzám jön?... Igazán gondolod?..

Ahogy Paul hazaért, bekopogott a hűga szobájába. Jacqueline még ébren volt, valami érdekes regénybe temette bájos szőke fejecskéjét. Nem sokat kerteit Paul, eimondta kerekén, amit a barátja rábizott.

— Egyszerűen megkért? — kérdezte a leány felcsillanó szemmel.

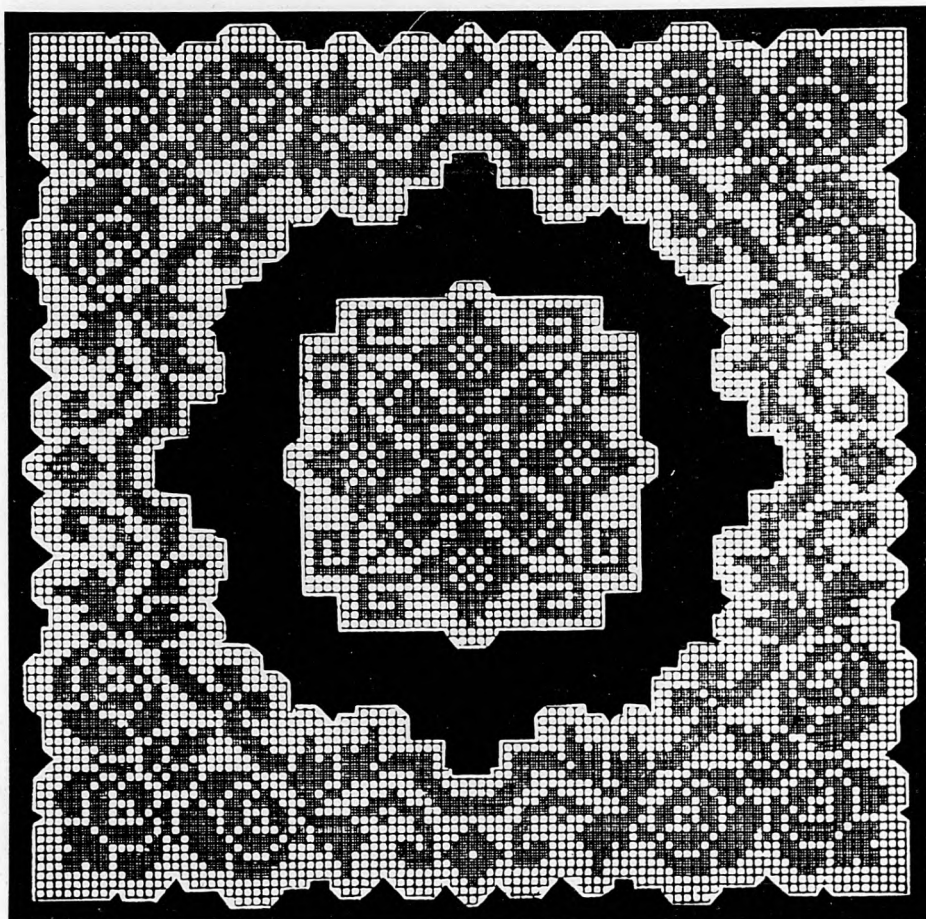
— Nem kért meg... csak arra kért, tudjam meg, vajjon nem ellenszenvese-e előttem... vajjon tudnál-e a felesége lenni.

— Tudnék, — felelte csendesén a leány és könnyed, rejtélyes kis mosoly játszadozott szépen ívelt ajkán.

— Te kisleány, jól meggondoltad?

— Bíz csak rám, Paul, tudom, mit csinállok...

— De... de Hubert egy bogaras tudós, egy kedves, furcsa medve... És gondold a házára, arra az elhagyatott bagolyfészekre...

Receterítő

(ERMA terve)

— Én már régen gondolok rá, már régóta tudom, hogy szeret... vártam, hogy egyszer csak odaáll elém és megvallja, de gyáva fickó az a vén medve...

* * *

Egy hónap mulva megtartották az esküvőt. Paul nem lehetett ott a nagy eseménynél, fontos üzleti ügyek miatt ő akkor már Délamerika felé hajózott. Hónapokig volt távo! csaknem egy év telt el, mire visszatért.

Alig várta, hogy hazaérjen, hogy ellátogathasson az auteuili bagolyfészekbe, hogy megnézhesse, hogyan viseli el az életet az ő életvidám, szép húga, a bogaras tudós oldalán. Hiszen leveleket kapott tőle, a levelek kedvesek, vidámak voltak, de nem lehetett sokat kiolvasni belőlük. Nem is ment haza, mindjárt a pályaudvarról Auteuilbe hajtatott.

Az autó megállt. Paul csodálkozva nézett körül, azt hitte rossz helyen jár. A komor, szürke ház helyett nap-sugársárga, zöldsalus villa állt előtte. A rozsdás vaskerítés fehérre festve, mögötte nyirott zöld bokrok és nyíló orgonák. A kert közepén virágos ágyak, gereblyezett utak. Paul tétovázva csöngetett be a kertkapun. Takaros, fehérbóbitás szobaleány szaladt eléje.

— Itt laknak kérem Augier-ék?

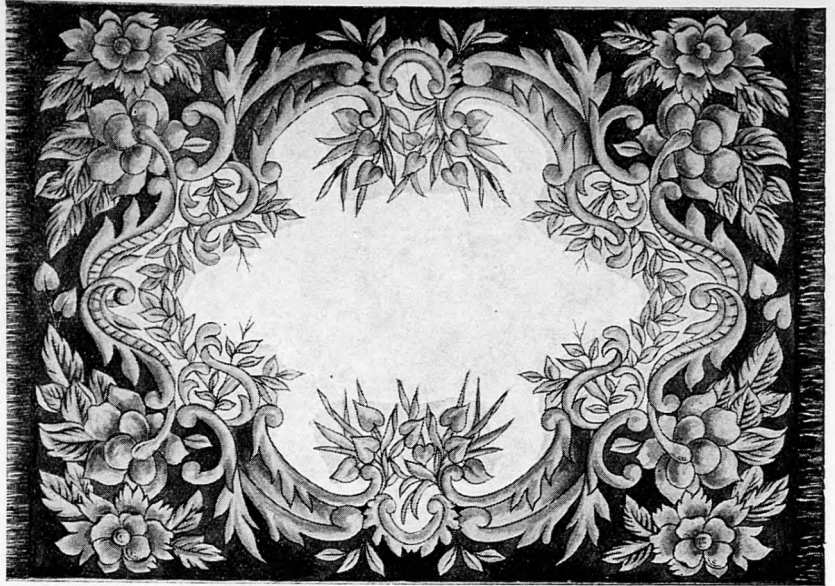
— Igen, igen, kérem... tessék befáradni... kit jelentsek be?

Paul felhaladt a ház hófehér lépcsőjén. Üvegezett verandára ért. Ráismert benne a régi nyitott folyosóra, ugyanaz volt, csakhogy beüvegezték. A padlóra tarka szőnyeget borítottak és zöld növényekkel rakták tele üvegezett falát.

Ment tovább. A régi komor szobák helyett világos, nap-sugaras, otthonos fészket talált. Jacqueline röpiült feléje. Nyakába kulcsolta a karját s vezette tovább. Hubert szobájába értek. Paul rá sem ismert a régi fészekre. Elefántcsontszínű fal, modern fotelek, fekete könyvespolcok, rajta színes kartonba kötött könyvek... Paul csodálkozva nézett körül, kereste a bőrkötésű régi fóliánsokat...

— Keresed azokat az ócska, rosszszagú könyveket? Na, azokat ugyan hiába keresed! Felküldtem valamennyit a padlásra, ami még megmaradt, mind átkötöttem... Hubert már úgyse foglalkozik kizárólag tudományos munkával, rájött, hogy sokkal könnyebben többet kereshet. Most szépirodalmi lapok számára ír történelmi miniatűröket. Kiderült, hogy nagyszerű stílusa van s legalább nem kell szégyenkednie annyit böngésznie... Különben mindjárt itt lesz.

— De, de Jacqueline... hát, hát elfelejtetted, hogy Hubert nagy tudós volt, olyan ember, akitől a tudományos világ még sokat várt, elfelejtetted, hogy nagy tervei voltak... téged... téged csak azért kívánt maga mellé, hogy inspiráld, hogy... hogy szellemi társra találjon benned... És... és már nem dolgozik, abbahagyta a nagy, korszakalkotó munkát és szép-

Szudán-szőnyeg (Wieg Testvérek terve)

irodalmi lapok számára ír olcsó történelmi nyalánkságokat... Jacqueline, édes kis hugom, félek, hogy nem értetted meg a te nagy, kiváló uradat... nagy tudós volt és... és mit csináltál te belőle...?

Jacqueline mosolygott. Paul felismerte ezt a mosolyt, akkor látta először a húga szája körül, amikor egy esztendővel ezelőtt ott a lányszoba magányában kijelentette, hogy hozzámegy Huberthez.

Mosolygott Jacqueline s közben szelid, csendes hangon felelt a bátyjának:

— Szemrehányást teszel nekem, Paul, igazságtalan vagy... Amikor hozzámentem Huberthez, nagy tudós volt, azóta még több lett, elérte a legtöbbet, legnagyobbat, amit ember elérhet... boldog ember lett belőle.

Mire végigmondta ezt Jacqueline, a rejtélyes mosoly diadalmassá vált szép arcán...

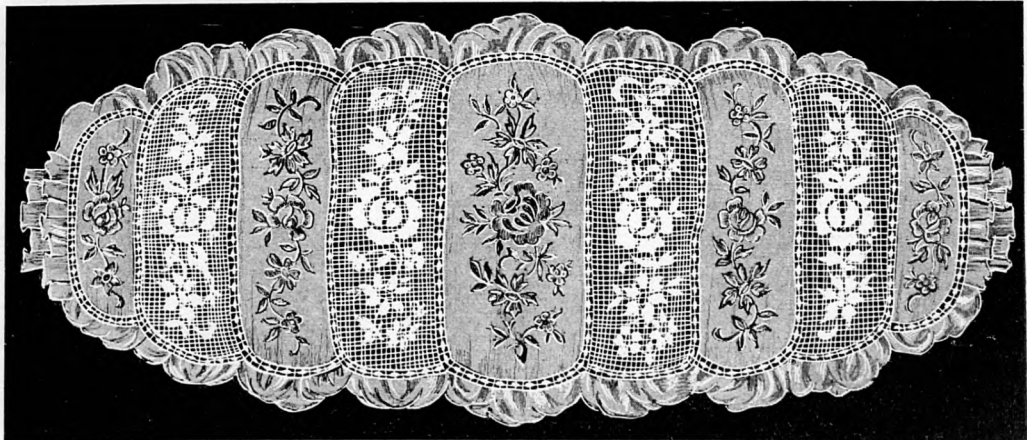
A nagy kitárt ablakokon keresztül zuhogott be a friss tavaszi napsugár. Orgonailat áradt a szobába. Könnyű lépések csikordultak a kert porondján, valaki füttyörészve közeledett.

Hamisan füttyörészett, de hangjából jókedv, boldogság áradt... Paul megismerte Hubert hangját.

Megfogta a húga kezét, megszorította:

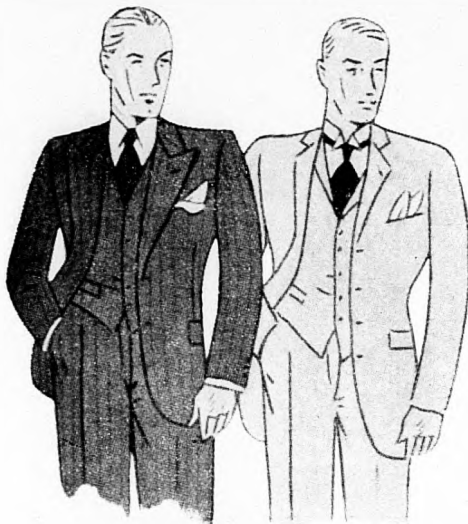
— Jacqueline, édes kis hugom, talán neked van igazad...

Franciából fordította: K. Lányi Piroska

Kettőságyra való díszpárna (Wieg Testvérek terve)

A nő meghajlása és kéznyújtása

NE FÉLJ...!

— az idegentől, akit nem ismersz. Hátha nincsenek is rossz szándékai. Ráérsz akkor is óvakodni tőle, ha meggyőződted az ártó céljairól. De ebben az esetben kerüld is ki, mint a bélpoklost!

*

— az ellenségedtől, aki nyíltan támad rád. Az ilyen támadás ellen könnyű védekezni. Még mindig jobb tudni azt, hogy ellenséggel állsz szemben, mint félreismervén őt, ernyedt kezekkel várni a halálos döfést.

*

— a barátodtól, még akkor sem, ha csak hazudja magát annak. Ha ismered az életet és hiszel a böles öregek tapasztalatainak, rájössz arra, hogy igazi barátság nincsen. Csak szerencsés életkörülmények vannak, amik között hosszabb-rövidebb ideig megmarad a barátság látszata és illúziója.

*

— önmagadtól sem, pedig talán erre volna a legtöbb okod. Mosolyogj a saját képedre, ha megvillan a tükör lapján, veregesd meg tulajdon válladat, mintha simogatnád és lelkesítsd, buzdítsd, ösztönözd önmagadat, mintha méltónak ítélnéd erre és bízna az eredményben.

Még mindig jobb, ha így cselekszel, mintha gyáván menekülni akarnál önmagad elől. Még mindig többet és szebbet érhetsz el így, mintha sajátmagaddal futnál versenyt, abban a hitben, hogy el fogsz szökni az elől, aki vagy.

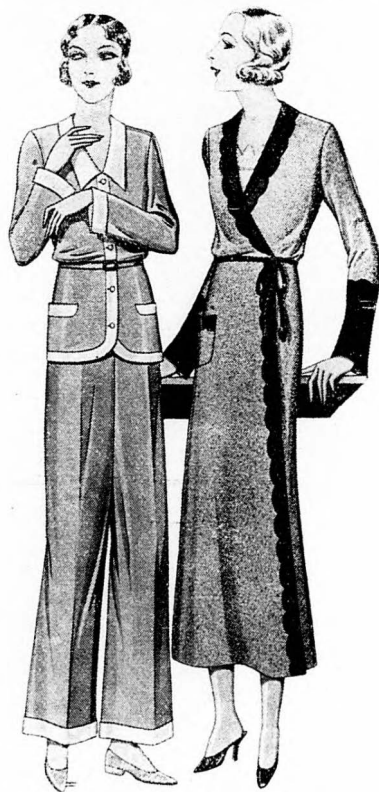
Ez az egy soha nem sikerülhet!

Idegentől, ellenségtől, baráttól megszabadulhatsz, de sajátmagadtól: nem! Bármennyire is menekülnél, mindig az maradsz, aki vagy.

Békülj ki tehát önmagaddal, hogy megbékélhess az egész világgal.

Manapság már tanítják. Nemcsak a színiiskolákban és a különféle hangzatos nevű mozgásművészeti tanfolyamokon, hanem a polgári házakban is. Ami nagyanyáinknál még ösztönös volt, anyáinknál félig-meddig tudatosá kezdett válni, leányainknál pedig a jó felépésnek, a kellemes mozgásnak olyan tartozéka lett, amelyre éppúgy ránevelik, mint a földrajzra vagy az illik — nem illik szabályaira. Akik visszasóhajtozzák a »régi szép« időköt, ezek a túlnyomórészt öregedő hölgyek és urak, bizonyára maguk is elismerik, hogy általában véve a mai nők megjelenése, testtartása, hogy úgy mondjuk: mozdulatjátéka sokkal természetesebb, nyugodtabb és sokkal

(legyük hozzá: a formálan forma) a lényeg zsarnoka. A helytelen eszközök szinte magát a célt kezdték veszélyeztetni. A szemérem dlszeméremnek, az elfogódottság affektálásnak, a kimért mozdulat színészkedésnek tünt fel. Pedig akkor is éppoly bájosak, közvetlenek, napsugarasak voltak a leányok és a fiatal asszonyok, mint most. Csak »tilos« volt nekik a lelkük ragyogását, a temperamentumuk kedves, ártatlan pajkosságát kimutatni, ami egyet jelentett azzal, hogy valósággal megtagadták női lényüknek azt a részét, amely a szebbik nemet minden időben megkülönböztette a férjítől, aki képmutatás nélkül kedvét lelta a nőiesség megannyi szeretetreméltó megnyilatkozásában.

A huszadik század leánya nemcsak társadalmilag és gazdaságilag, de a külső formákat tekintve is felszabadult. Emberibb lett s ezzel közelebb jutott ösanyjához, Évához, az örökasszonyhoz. Az átalakulással járó bizonyos túlzásokról kell csak lemondania, hogy a nőiesség természetes bája, hamisítatlan hamvassága — nagyanyáinknak ez a tagadhatatlan erénye — a maga vonzó szépségeivel érvényesüljön. S miután a divát azért divát, hogy változzék, előrelátható, hogy a kendőzés ríkiító színei is odakerülnek a közelmúlt levedlett keltekei közé, akárcsak a női mozgást gátló természetellenes rendszabályok, amelyekre néhány évtized előtt még mindenki esküdött.

Egy világi azt mondta egyszer: kalapja, kesztyűje és cipője után ítélem meg a nőt. Azt akarta ezzel mondani, hogy az anyagi eszközökben szegény nő is lehet elegáns, tetszetős, — elég ha a kalapja, kesztyűje és cipője rendben van. A férji ugyanis először a nő arcát, aztán a kezét, végül a lábformáját nézi. Akaratlan, ösztönös pillantás ez. Az arc

kevésebb modoros, mint amilyen volt akár a huszadik század elején, akár a múlt század végén.

Ellentmondásnak látszik, de úgy van: ehhez a természetességhez — mesterséges úton kellett eljutnia a nők túlnyomó többségének. Az ósdi nevelés bizonyos félszűzességet, rosszul értelmezett tartózkodást és határozott félénkséget tükömlt a fiatal leányokra, abból a téves feljogásból indulva ki, hogy a tisztaság, tisztesség, szemérmesség és erkölcs el sem képzelhető másképpen, mint az arca és az egész testtartásra erőltetett merevséggel, hideg mozdulatlansággal, kicirkalmazott mosollyal, szemrebbentéssel és taglejtéssel. Így lett a forma

mindent kifejez, csak eggyel marad adós: az alak ritmikájával. Ezt a kéz és a láb fejezi ki. A végtagok már csak feltűnőbb voltuknál fogva is, rendkívül jellemzők a nőre. Aki tudatában is van ennek a körülménynek. Bájt, kecsességet, finomságot éppúgy megszólaltatnak a kezek és lábak, mint eselenséget, szőglelességet, sőt még ennél is kevésbé kívánatos tulajdonságokat. A kéznek a kéznyujtásnál, a lábnak a meghajlásnál van fontos szerepe. Vagyis: a bemutatkozásnál, illetve bemutatásnál, amikor az a bizonyos első és döntő benyomás támad az emberben.

A kéznyujtás legyen könnyed, feszelen és minden szinpadias póztól mentes.

Az odanyujtott női kéznek — élnie kell. Figyeljék csak meg: vannak nők, akik úgy nyujtják a kezüket, mint egy fadarabot. Az ilyen élettelen kéz riasztóan hat. Ennek ellentététől, az úgynevezett férfias kézszorítástól tartózkodni kell.

Az odanyujtott kezet simán, puhán kell visszahúzni és természetes mozdulattal akár a másik kézen, akár valamely tárgyon pihentetni.

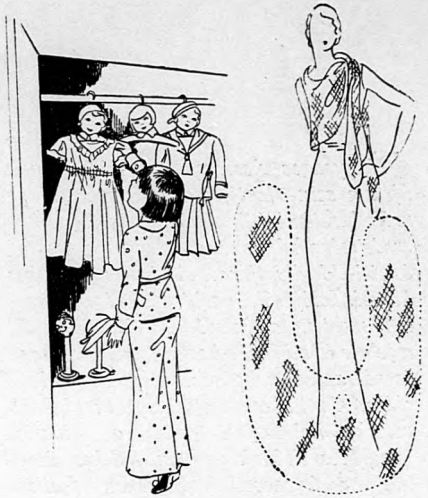
Ami a meghajlást illeti, ebben az egész test harmonikusan vesz részt. A fejet kissé előre hajtjuk, majd az egész felsőtestet is előre hajlík. A lábak egymás mellett maradnak, úgyhogy a sarkak összeérnek, vagy az egyik valamicskét előbbre van. Az egyik lábnak szinte harcias előrevetése éppoly izléstelen, mint amilyen esztétikailan a lábfejek összeillesztése. Férfiaknál viszont a sarkaknak úgynevezett katonás összeütése hat komikusan. A női meghajlás ne legyen sem lassú, sem elhamarkodott. A meghajlásból a rendes testtartásba való visszatérés szintén természetes kell hogy legyen. A fej kemény megbiccentése, a gyors előrehajlás és a derék hirtelen visszarántása csupa nőietlen vonás, még akkor is, ha egy-egy mintaképpül választott öreg arisztokratánót kívánunk utánozni vele. Az ilyen kiülönködés rendkívül mulatságos a polgári közép-osztály körében.

Idősebb hölgyeknek nem kell meghajolniuk. Ezzel az engedménnyel azonban csak kevesen élnek — érthető okból persze. Fiatal lányoknál a meghajlás mélyebb, de sohasem szabad egy teljes derégszögig mennie. A túlságos aláztosságot általában nem tartják őszintének az emberek. Magastermetű nőknek meglehetősen rossz szokása, hogy bemutatásnál még jobban kihúzzák magukat. Színházban sokat nevetünk a száraz, sovány és hórihorgas kómfikán, aki úgy áll meg az emberek előtt, mintha seprőnyelet nyelt volna. Gondoljanak erre a figurára a magasnövéstű hölgyek és nyomban letesznek furcsa szokásukról. Az alacsonytermetű nők viszont ne all-

janak fel a lábujjuk hegyére, amikor bemutatnak nekik valakit.

Ahogy a nő meghajlik és ahogy a kezét nyújtja: benne van az egyénisége és a kultúrája. S ahogy nincs két ember a világon, aki tökéletesen hasonlít egymáshoz, éppúgy nincs két olyan nő sem, aki egyformán nyújtja a kezét, hajlik meg, jár-ke, szóval akiknek hajszálynira egyezöek a mozdulatai. Ez a különféleség a természet pazar ajándéka, amelyet nagyon meg kell becsülni s amellyel élni kell tudni. Nem félünk attól, hogy a nőt uniformizálják az egységes társadalmi szokások, amelyek közé a testtartásra és a mozgásra vonatkozó szabályok is tartoznak, mert — hála Istennek — a női lélek virágoskertjében minden szál virágnak más a színe, a formája, az illata, a varázsa.

Nyolc kérdés, amely kizárja a boldogtalan házasságot

(Mary Aldon Hopkins asszony Amerikában elhatározta, hogy tanulmányozni fogja a házasságok sorsát és ily módon állapítja meg: melyek azok a férfi és női jellemvonások, amelyek kizárják a házasságban feltétlenül szükséges harmóniát. Tapasztalatainak eredményét kérdésekben formulázta meg, amelyek közül az alábbiak a nőkre vonatkoznak. A menyasszonyhoz, aki bizalommal fordul hozzá, intézi ezeket a kérdéseket és az asszonyjelöltnek egyszerűen igen-nel, vagy nem-nel kell felelnie. De mindenestre — őszintén! Mary Aldon Hopkins asszony kérdései a következők:)

1.

El bírod viselni azt, ha valamilyen titokba nem avatnak be téged?

2.

Hiszed, hogy más ember jellemét átformalhatod?

3.

Többre értékeled-e más ember ítéletét, mint a magadét?

4.

Azokat az idegen embereket, akik életedbe jönnek, előnyben fogod-e részesíteni?

5.

Megpróbáltad-e már eddigi életedben, hogy erkölcsi és politikai nézeteidet megváltoztasd?

6.

Boldogtalannak érzed-e magadat, ha barátinód ruhája szebb, mint a tiéd?

7.

Képes vagy-e arra, hogy előbb menj a fogorvoshoz, mint a fogad fájra?

8.

Hajlandó vagy-e egy holnapi óhaj-tást elnyomni egy aznapi örömeért?

(Valljuk be, Mary Aldon Hopkins asszony nem ügyetlenül válogatta össze a kérdéseket. Ha a menyasszony boldog házasságát nem is tudják biztosítani ezek a kérdések, de feltétlenül megakadályozzák a házasság — boldogtalanságát.)

SZINEK KONTRASZTJA

AZ ŐSZI ÉS TÉLI DIVATBAN

Nagyságos Asszonyom, — itt vannak újra a szín-ellentétek, természetesen: egy ruha keretén belül, amelynek kolorisztikus eredetisége rányomta bélyegét az őszi-utó és tél-elő divatjára. A fekete és fehér kombinációjáról, amely már diadalt aratott, most ne essék szó. De előtérbe került a fekete és szürke, a barna és zöld, a barna és rózsaszín, a barna és sárga kombinációja. A zöld kontrasztszínként leginkább másik, halványabb zöld a divatos. Viszont a lilának nagyon érdekes ellentéte az úgynevezett árnyékolt (satirozott) lila.

A trotteurruhák kontraszt hatását azal is fokozzák, hogy az egyrészt a prém, másrészt a szövet tónusának árnyékolásában is kifejezésre jut. A 12. oldalon levő rajzon az első alak bájos sötétbarna kabátkáját, amelyet hosszúszerű prém díszít és ugyanolyan prémből készült karmantyú egészít ki: beige-színű, vonalas szövetű alj teszi még divatosabbá, amelynek érdekes színhatása a kabátka barna színével szemben kedvesen feltűnő kontraszt. A középső alak sötétzöld látogatóruháját halványabb

zöld kontraszt rész egészíti ki. A ruha sötétebb anyaga satin, vagy marokkocrepp, a világosabb pedig georgette. Az utolsó női alak hosszú, prémmel szegett fekete satin-ruháját kitűnően egészíti ki a fényes fehér selyemből készült spencerkabátka, amelynek prémdíszje ugyanolyan, mint a ruháé.

Az estélyi ruháknál nagyon divatosak a himzésdíszítések, természetesen az alapanyagtól meglehetősen eltérő színben. Külön érdekességre számíthat, amit a 13. oldalon levő tablón rajzban is bemutatok, az első női alakon látható himzéssel ellátott szövetruha, holott a szövetruha eddig csak trotteur-ruha lehetett. Természetes, hogy ebben jelentős szerepet játszik a takarékoság is, aminek azonban ilyen finom megnyilatkozása a legkényesebb izlést is kielégíti. Az ilyen estélyi szövetruha vonalvezetése egészen más, mint a trotteur-ruháké. Megmutatkozik ez a rendkívül kecses aljon is, de főként a boleroszerű, himzett felső részen. A második női alakon levő selyemruha apró gyöngyhimzés-díszítése szintén elegáns

hatású. A harmadik női alakon levő ruhának puffos karjaira hívom fel Nagyságos Asszonyom figyelmét. A negyedik női alak ruhácskájának bájos és szinte pásztorleánykás egyszerűsége és mégis raffinaltsága szintén a felsőrész decens himzésének tudható be.

Még néhány sort szeretnék írni az új fehérneműdivatról, Nagyságos Asszonyom. Mindenekelőtt kijelentem, hogy az új női fehérnemű már jogtalanul viseli ezt a nevet, mert a legszebb és legváltozatosabb színárnyalatokban készül, — csak éppen fehérben nem. Különösen divatos a finom zöld, a heliotrop-, az ibolya- és a beige-szín. Viszont a világoskék, amely nem is olyan régen még nagyon kedvelt volt, úgyszólván teljesen eltűnt. Ugyanezekben a színárnyalatokban variálódik és harmonikusan simul a többi »fehérnemű-höz« a hálókabát és a pizsama.

A pizsama két színben van tartva: a nadrág a sötétebb, a felsőrész pedig a világosabb, sötét díszítéssel. A felsőrész kozákszabású, újszerű ferde gallérral, amint az a 14. oldalon levő tabló 2. alakján látható. A hálókabát kínai chrysanthem, vagy sárkánymintás anyagból készül, széles fekete ujjakkal (1. rajz). A kombiné jelentékenyen meghosszabbodott és együtt van a melltartóval (utolsó rajz). A csipkebetét a kombiné aljának díszével harmonizál. A trotteur-ruhákhoz való fehérnemű leginkább toledo-díszítésű (felső jobb sarok). A hálóing pasztell-színű anyagból készül, széles ujjakkal és természetesen egészen a földig érő (alsó sor, első rajz). A divatos hálókabátka rajzát pedig az alsó sor középső figuráján mutatom be.

Annyit mindenesetre megállapíthatunk, hogy az új divat úgy a trotteur-, mint az estélyi ruhák, de még a fehérnemű terén is: valóban fejlődés és pedig a decens jóízűség és a stílusos előkelőség irányában. Nem látunk benne semmi hóbortosságot, vagy pláne örületet, hanem az asszonyvilág jóízűséggel tompított tetszenévágását, amiért igazán nem lehet haragudnunk.

Én legalább nem haragszom ezért, sőt egyenesen hálás vagyok a női nem izlésének és Nagyságos Asszonyom kezeiért, őszinte hódolattal csókolom.

A szomszédban...

... A szomszédban ma este már megint szakadatlanul nyekergetik a gramofont! Meg kell bolondulni!... A szomszédban felmondott a lány, mert nem tud kijönni a háziasszonyával... A szomszédban annak a kisfiúnak számárköhögése van, semmi szín alatt nem engedem, hogy a nővérével játsszal!... A szomszédban kiadtak két szobát albérletbe, mert nem bírják a házbért megfizetni... Ezeknek, itt a szomszédban, honnan van annyi pénzük?! Minden éjszaka jóval éjjél után vetődnek haza!... A szomszédban azért csinálnak olyan lármát az asztal körül, hogy engem bosszantsanak!... A szomszédban meghalt egy gyerek...

És így tovább! A végtelenségig...

Mert mindenkinek van szomszédja. A nagyvárosban éppúgy, mint a vidéken. Mindenki tudomást szerez a szomszéd életének valamilyen megnyilatkozásáról. A falon keresztül is áthallatszik egy nevetés, vagy egy kiáltás. Sokan ismerik is a szomszédjukat, jó vagy ellenséges viszonyban vannak vele. Sokan büszkék arra, hogy »senkit nem ismernek a házban« és féltékenyen őrzik rezerváltságukat, de még ez sem segít, hogy a szomszéd életének valamilyen eseményéről tudomást ne kelljen szerezniük.

Mert nincsenek áthatolhatatlan falak. Mindenki kapcsolatra kerül másokkal. A civilizáció a munkamegosztáson, tehát az úgynevezett közös munkán alapszik, amely nem engedi meg az egyének és a családok teljes és tökéletes elkülönülését. Bármennyire is el-

zárkózik valaki: a sors, amely alól nem vonhatjuk ki magunkat, a születés és a halál, a házasság, a betegség és főként a pénzkeresés föltétlenül embertársai közelébe sodorja.

A szomszédok ellenségeskedése régi témája a drámáknak, a vicceknek, a törvényszéki tárgyalásoknak, a regényeknek és — az esti családi megbeszéléseknek. A szomszédalvaló jóviszony azonban csak speciális eset.

Alapjában véve minden ember szomszédja valakinek, vagy valakiknek, az utaik keresztelik egymást és kikerülhetetlen, hogy ne találkozzanak.

A szomszédban pedig mindig idegen emberek laknak, akik kezdettől fogva — kellemetlenek. Mert zavartalanul akarunk élni... mert a szomszédban riválist látunk... mert föltétlenül meg vagyunk győződve, hogy ő is kellemetlennek talál bennünket, sőt ellenségnek, mint egyik állat a másik állatot, sőt — valljuk be! — mint egyik

ember a másik embert. Ezért felelünk ingerülten az első jelentéktelen megzavarásra, de már ellenséges érzülettel a következőre.

Azt pedig nem akarjuk elhinni, hogy a szomszédban is olyan emberek élnek, lélegzenek, alszanak, mint mi vagyunk! Hogy néha, egyszer, ha nagyon egyedül és nagy nyomorúságban vagyunk: talán segítségünkre is lehetnek! Ritkán, egy-két pillanatra eszmélünk csak erre, ha a szomszédból sírást, jajveszékést hallunk, vagy ha áthangzik a gyermekek ájtatos imádsága.

Emberek, szomszédok, miért kell ennek így lennie?!...

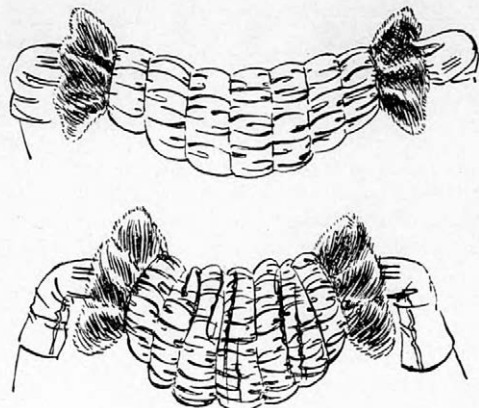

Az ajándékozás művészete

AZ AJÁNDÉKOZÁS olyan művészet, amely tapintat, ízlés, értelmesség és formaérzék dolgában jelentős követelményeket támaszt a művelt társadalmi osztályhoz tartozó egyénnel szemben. Tévedés azt hinni, hogy pénzzel minden elintézhető, hogy tehát ott, ahol tele van az erszény, nem okoz gondot az ajándékozás. Ajándékot adni úgy kell, hogy annak, aki kapja, örömet szerezzünk, kellemes meglepetést, amely nem az ajándék anyagi értékét latolja, hanem a benne kifejezésre jutó megbecsülés, hála vagy szeretet jelét látja. Az okos és ízléses ember gyakran sokkal kisebb értékű ajándékkal éri el ezt az eredményt, amit a tompaelméjű és tapintatlan a maga nagyértékű ajándékával. A finom érzékről tanuskodó ajándék belső kapcsolatot teremt az ajándékozó és a megajándékozott közt. Egy híres angol író, Th. Thomas szerint »az ajándék olyan nyelv, amely dolgokon és tárgyakon keresztül nyilatkozik meg és érthetőbben beszél, mint a kimondott szó; az ajándék a szív és a képzelőerő nyelve, amelyen lehet okosan, szellemesen és lehet dadogva, értelmetlenül is beszélni.«

Nem igazi ajándék az, amelynek csak az adja meg a becstét, hogy pénzbe került. Az az ajándék, amelynek jól lehet becsülni az árát, tulajdonképpen már nem is ajándék. Az ajándék alapjában véve jólbecsülhetetlen, még pedig annál a különös jelentőségénél fogva, amellyel az egyik ember adja és annál az érzésnél fogva, amellyel a másik ember elfogadja azt. Mint látható, rendkívül finom, sőt olykor alig kielemezhető lelki tényezők kapcsolódnak az ajándék fogalmához, úgy, hogy vajmi nehéz általános szabályokat jelölni. A társadalmi élet azonban megteremtett bizonyos formákat, amelyekhez lehetőleg alkalmazkodnunk kell, nehogy tapintatlanoknak, érzéketleneknek, röviden »úriatlanoknak« tartsanak bennünket. Az első kérdés, amely itt fölmerül: mikor lehet és mikor kell ajándékot adni?

Körülbelül ez a helyes válasz: amennyiben anyagi helyzetünk megengedi, ne mulasszunk el egyetlen alkalmat sem, hogy a hozzánk közelállóknak, jóbarátainknak és azoknak, akik értünk társadoznak, örömet

szerezzünk. A vagyonos ember fukarsága éppoly kínosan hat, mint a nem tehetősnek mindenáron való erőlködése, hogy ajándékot adjon. Vigyáznunk kell arra, hogy túlságos gyakran ne adjunk bizonyos személyeknek ajándékot, nehogy az illetők kényelmetlen helyzetbe kerüljenek, tehát vagy lekötöztetlnek, vagy megszegyenítettnek érezzék magukat. Ajándékozó és megajándékozott között bizonyos gazdasági egyensúlynak kell lennie, a társadalmi állás hasonlóságáról nem is szólva. Szolgálati viszonyban ez a szempont természetesen elesik.

Karácsony, húsvét, újév és Mikulás napja: ez a négy megszokott alkalma van a családi vagy szűkebb baráti körben való ajándékozásnak. Sokan esnek bele abba a hibába, hogy főleg karácsonykor erejükön felül költsenek és valósággal a saját ünneprontóikká válnak. Ajándék miatt ne vegyünk magunkra gondokat, már csak azért sem, mert a környezetünk pontosan leolvasa arcunkról a belül kavargó hangulatot és akkor senki sem tud igazán örülni az ajándéknak. A születés- és névnap évfordulóin a házastársak közötti gyöngéd figyelmesség, úgyszintén a gyermekeknek a szülők iránt való szeretete ölt testet kedves ajándékokban. Ezenkívül a házassági évfordulón való ajándékozás egyik legnemesebb megnyilvánulása az egymás megbecsülésének és az összetartozóság érzetének.

Nálunk még nem vált intézménnyé, de a nyugati országokban egyre jobban hódít az anyák napja. Minden év május 2-án a többgyermekes anyák ünnepe ez, amelyen a férj a hitvesét és a gyermekek az édesanyjukat ajándékozzák meg. Szívek hódolása ez a leggazdagabb szív, az anyaszív előtt. A halott édesanyjakról is megemlékeznek ezen a napon, virágokkal díszítve a pótolhatatlan és felejthetetlen elköltözött sírját. Németországban

Kötött délelőtti pullover

nagyon sok család tart május 2-án össze-
jövellt az anyák tiszteletére. Sűrűn tör-
ténik, hogy messze idegenből hazautaznak
a család tagjai, ajándékokkal halmozva
el a mindenkinél boldogabb édesanyját.

Ha messze útról érkezik meg az ember,
ne élgedjen meg az élményei elbeszélésével,
hanem hozzon magával valamit övéinek és
jó embereinek. Hasznavehetetlen ütiemlé-
keket, amelyek ízléstelen feliratokkal van-
nak ellátva, ne vásároljunk össze külföldön
jártunkban. A tapasztalatlan idegenre
mindenféle értéktelen limlomot szoktak rá-
lőcsölni az olcsó bazároknak és az utcai ár-
sok. Ezek helyett inkább valami praktikus
dolgot vegyünk, ami nem kerül sokba és
nemcsak a figyelmességünket, de a jóízle-
sünket is bizonyítja.

Rokonok vagy barátok meglátogatásakor,
akiknek kis gyermekeik vannak, játékszett
vagy cukorkát viszünk magunkkal. A házi-
asszonynak kis virágsokrot nyújtunk át.
Olyan embereket, akik nem rokonszenvesek
előttünk vagy akiktől semmit sem várha-
tunk, ne halmozzunk el ajándékokkal. Ez
az önérzet rovására megy, amellyel még
nevetségessé is tesszük magunkat. Ha
megbántottunk valakit, az első közeledésnél
nagyon tapintatosnak kell lennünk és a
kiengesztelésre szánt ajándékkal nem sza-
bad túllőnnünk a célon, mert ebből könnyen
újabb félreértés támadhat.

Van olyan fajtája az ajándékozásnak,
amely a személyes szolgálatokért való ju-
talmat pótolja. Nem mindenki jogad el
borravalót és vannak esetek, amikor az
értünk teljesített munka rendes díjazásával

még nem tettünk eleget min-
den kötelezettségünknek. Az
orvos például, aki hosszú ke-
zelés után visszaadja egészsé-
günket, a tanító és a tanár,
aki gyermekünkkel a kötele-
ség határain jóval túlmenő buz-
galommal foglalkozik, nem jog
megsértődni, ha ízléses aján-
dókkal kedveskedünk neki.

Az apró ajándékozás joga-
lomkörébe esik az úgynevezett
»megkínálás«. Jólnevelt ember
nem eszik mások jelenlétében

anélkül, hogy meg ne kínálja őket. Még csak
egy szem cukorkát sem tesz a szájába, mi-
előtt oda nem nyújtja a dobozt vagy a papír-
zacskót a társaságában levőknek. Ha rá-
gyújtunk, odakináljuk a cigarettatárcánkat.

Végül vigyázzunk arra, hogy ha valakit
rendszeresen hozzászoktattunk az ajándé-
kozáshoz, attól ne vonjuk meg azt. Ha
például minden karácsonykor virágot küld-
ünk egy hölgyismerősünknek, határozot-
tan sérelmes volna az illetőre ennek a
figyelmességnek minden ok nélkül való
megtagadása. Még szándéktalanul se okoz-
zunk másoknak fájdalmat.

A minden — semmivé lett...

Áll az utcán, a nyirkos
szürkeségben. Menne, de nem
tudja: merre és hová? Célja,
terve, iránya nincsen, csak
egy: hogy mégis mennie mu-
száj, mert a mozdulatlanság:
halál!

Ruhája rendes, tiszta, bár
kopott. Okos arcán a kínok
árkai. Keze remeg, mert fél
attól, hogy amit mégis megfog:
kihull belőle.

A hangja csöndes, finom,
jólnevelt. Tekintete szelid, de
fénytelen: reménytelen.

És áll, vagy megy az utcán, a nyirkos
szürkeségben. Maga is érzi: mindegy, mit
csinál?

És gondolkodik, mert ideje van bő-
ven:

— Mindent tudok, mert
mindent megtanultam. Tudok
nyelveket, szóban és írásban.
Tudom a népek történelmét
és törvényeit. Ismerem a vi-
rágokat, az állatokat és a föld
belsejét. Az egész világot be-
utaztam, könyvek és képek
segítségével. Megbirkóztam a
legnehezebb számtani művele-
tekkel és otthon vagyok a
muzsika birodalmában. Olyan
betűket rajzolok a papírosra,
mint a középkor krónikamá-
solói. De a gyorsíráshoz is ér-
tek, hogy ne kelljen próbára
tennem az emberek türelmét...

Néhány lépést tesz, aztán
megismétli:

— Mindent tudok, mert
mindent megtanultam! ...
Csak egyet nem tudok: élni ...
megélni ... Erre nem tanított
meg senki és ezért fogok
éhen pusztulni ...

*

A történelem számára ide-
írjuk: 1931 ősze van.

A férfi, aki mindent tud,
csak egyet nem tanult meg:
mindnyájunk ismerőse.

Ott ül mellettünk, beszél hozzánk, sőt
— őszinte pillanatainkban — a saját
tükrünkől tekint reánk.

És ez a tragédia a legborzalmasabb
tragédia, mert a görög és shakespeare-i
drámák lármás dübörgése helyett, halálos
csöndben és síri némaságban pereg le.

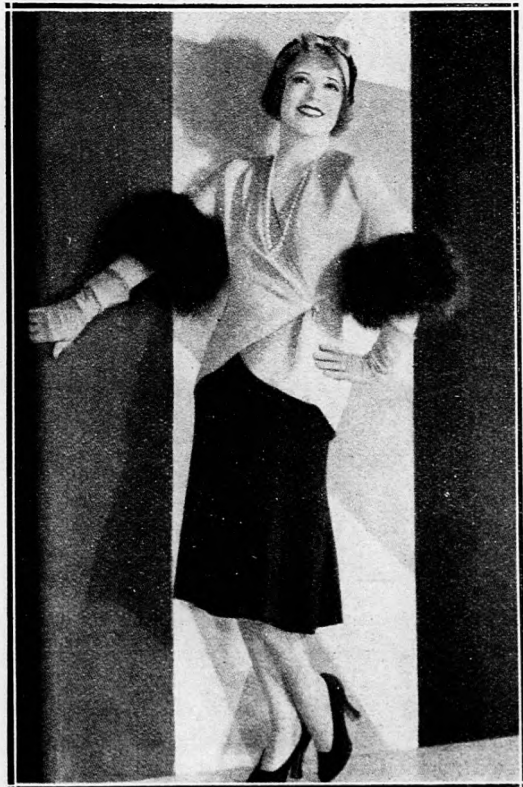
1931 Hamletje ez, aki nem azt kérdi:

— Lenni, vagy nem lenni...?

Hanem ezt:

— Tudni, vagy ... megélni ...?

Igen, ez a mi vajudó korunk meg-
dőbentő kérdése, ami embereket öröl
meg és hajt az örület karmai közé
azért, mert a minden — semmivé lett
és a mindentudás még csak arra sem
ad jogot, hogy belőle — meg lehessen
élni... (dódy)

Divatos utcai ruha

Kérdések, amelyek mindennap felmerülnek

— Rövid, de annál hasznosabb szellemi torna —

Mi a neve Norvégia fővárosának, amely 1924-ig Krisztiánia volt? — Oslo.

Hány szövetséges országból áll Ausztria és mi a nevük? — Bécs, Alsóausztria, Felsőausztria, Karinthia, Steiermark (Stájerország), Tirol, Vorarlberg és Burgenland.

Hogy hívják a franciák és a belgák a geni tót? — Lac Léman.

Mi volt a régi görögöknél az alvilág neve? — Tartarus.

Ki volt a három Párka a görög mitológiában? — Clotho, aki az élet szövőszékénél ül, Lachesis, aki az élet fonálát szövi és Atropos, aki ollójával elvágja azt.

Hogy hívták Macedóniai Nagy Sándor híres lovát? — Bucephalos (Bucefalosz).

Melyek Oroszország legnagyobb tavai? — A Kaspi-tenger, a Ladoga, Onega és Peipus-tó.

Mi a neve Athén kikötőjének? — Pyraeus (Pireusz).

Hogy hívják az indusok három főistenét? — Brahma a Teremtő, Visnu a Gondviselő és Siva a Romboló.

Miért hívják Fez-nek a mohamedánok fejedőjét? — Mert az északafrikai Fez városban készítették először.

Hogy hívták a Merovingek uralma alatt (frank királyi ház Kr. u. 5—8. században) a fődurvestert? — Majordomus.

Melyek a legismertebb lovagrendek és mi célt szolgáltak?

— A máltai lovagrend, a Johannita-rend, a templomrend és a német lovagrend. Az utolsó három a zarándokok biztonságát és az egészségügyet szolgáltatta.

Ki találta fel a hajócsavart? — Joseph Kessel csehországi német.

Hogy hívják azt a nagyon viharos tengeröblöt, amelyet Francia- és Spanyolország közt alkot az Atlanti-óceán? — Biscayai öböl.

Melyik az a csillagvizsgáló, amelynek időjelzése és térbeli számítása után (úgy mint: hosszúsági és szélességi fokok) az egész földkerekség igazodik? — A Greenwich-i (ejtsd: grínics-i) csillagvizsgáló London mellett.

Hogy hívták az ókori Rómában a Várat? — Kapitólium.

Mi a neve annak a fejedőnek, amelyet a francia, angol stb. bíró hord a hivatalában? — Barrett.

Hogy hívják Párisban a földalatti vilamos vasutat? — Métropolitain (ejtsd: metropoliten), rövidítve: Métro.

Mi az orosz hármassogat neve? — Trojka.

És az ókori latin hármassogaté? — Triga.

Mi az északi sark körüli vidék neve? — Arktis. — És a déli sark körüli vidék neve? — Antarktis.

Hogy hívják Indiában a legelső néposztályhoz tartozókat? — Páriáknak. (Innét a világ minden nyelvén használt pária szó.)

Mi az Északamerikai Egyesült Államok washingtoni kormányépületének neve? — Fehér Ház.

Hogy hívják a berliniek röviden az állatkertjüket? — Zoo (ejtsd: coó, a Zoologischer Garten rövidítése).

Mi a neve annak az embernek, aki akármilyen területén az élettevékenységnek valami jelentőset hoz létre? — Korifeus (görög szó, annyi mint: kórusvezető.)

Hogy nevezünk öt lezárt évet? — Lustrum (ejtsd: lusztrum).

Amikor a fokozás — kevesebb!

Szép asszony: — aki akkor is megérdemli ezt a jelzöt, ha egyedül van, de akkor is, ha ezer asszonytársnője között tündöklök.

Szebb asszony: — aki mindenesetre rendelkezik valamelyes szépséggel, mert máskülönben az összehasonlítás az ő kárára ütne ki.

Legszebb asszony: — aki még nagyon csúnya is lehet, csak éppen az szükséges, hogy a többiek még nála is csúnyábbak legyenek.

*

Bölcs ember: — akinek cselekedetei összhangban állanak okos gondolataival és aki igazán megérdemli ezt a kivételes jelzöt, amivel csak nagyon kevés embertársunkat ajándékozhatjuk meg.

Bölcsebb: — az, aki relative okosabb a másíknál, de az a másik még nagyon ostoba is lehet.

Legbölcsebb: — ezt a jelzöt csak Burridán számára nem érdemli meg, de már jogot formálhat hozzá akármelyik számára, ha a két szénacsomó között nem hal éhen.

*

Jó ember: — csak egyetlen egy élt a világon, az is az Isten fia volt.

Jobb ember: — aki nem gyilkolja le orozva azt a felebarátját, aki viszont hajlandó volna őt orozva meggyilkolni.

Legjobb ember: — még a gonosztevő is lehet annak a valakinek a szemében, aki szerelmi vakságában nem akarja észrevenni bűnös és vétkes tulajdonságait.

Divatos otthoni ruha

Mi a »peches« ember irodalmi neve? — Slemíl.

Hogy hívják az érem- és érmeismét, vagyis azt a tudományt, amely az érmé-
kel (pénzdarabok) és érme-
kel (kitüntetések stb.) foglalkozik? — Numizmatika.

Mi a neve annak a módszernek, amely-
vel az emlékezőtehetséget fokozni lehet?
— Mnemotechnika.

Hogy hívják a címertant, vagyis azt
a tudományt, amely a különféle ural-
kodói, országos jellegű, családi címerek
és pajzsok történetével és leírásával fog-
lalkozik? — Heraldika.

Mekkora a Vatikán? — Húsz udvart
és 11.000 szobát foglal magában.

Hogy hívják a bábszínház dróton rán-
gott figuráit? — Marionettek.

Mi a neve annak a színpadi játéknak,
amely csak arcjátszókkal és taglejtésekkel
fejezi ki a cselekményt mozgó érzelme-
ket és gondolatokat, az élőszó mellőzésé-
vel? — Pantomím.

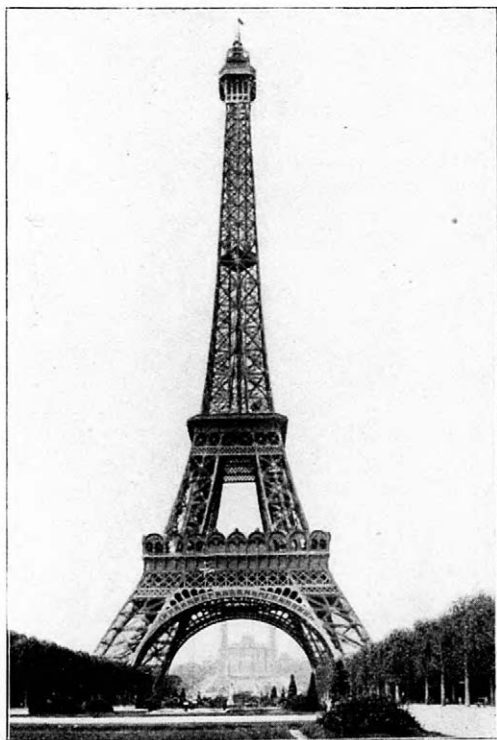
Mi volt az indusok klasszikus nyelve
2500 évvel ezelőtt? — A szanszkrit.

Hol van Európa legmagasabb ké-
ménye? — Bochumban (Westfália, Né-
metország); ez a kémény 182 méter
magas.

Milyen hosszú a kínai fal? — 2450
kilométer.

Milyen hosszú az egyenlítő? — 40.070
kilométer.

Melyik a leghosszabb vasuti vonal? —
A transzszibériai vasut Cseljabinszktól
Vladivosztozkig. 6550 kilométer.

A párizsi Eiffel-torony

SZINHÁZI BEMUTATÓ

VIGSZINHÁZ :

„Pusztai szél“

A »Feketeszárú cseresznye« szerző-
jének új színpadi műve, a »Pusztai
szél« elé jogosult érdeklődéssel nézett
az irodalmi kritika. Hunyady Sándor,
az erdélyi magyar írógárdának sokat-
ígérő alakja nem szorul rá elnézésre,
színpad-leszállításra, a minden bo-
korban nyüzsgő szerzőkkel szemben
felállított alacsonyabb mértékre.

Azon a színpadon, amely stílusait
játékkal vitte diadalra a »Feketeszárú
cseresznye«-t, virágzott ki Hunyady
Sándor újabb fája. A Vigszínház mu-
tatta be a »Pusztai szél« című szin-
darabot, amely a magyar alföld sürít-
tett levegőjében játszik, abban a már-
már elfelejtett időben, amikor betyár-
ok és csendbiztosok nyargaló lovai-
nak szikrázó patái verték föl a puszták
homokját. Jőszimátú, éles meg-
figyelő s bár története a nyolc-
van-kilencven év előtti időkben ját-
szik, alakjai olyan életteljesek, mintha
egy varázsló fújta volna le róluk az
elmúlás porát. Zengzetes magyar be-
szédét ismét külön kell kiemelnünk.
Ez a nyelv nem a régi népszínművek
magyarkodása, nincs rajta bosszantó
sallang; Hunyady alakjai a Petőfi és
Arany édes magyarságával, az ő ra-
gyogó színeikkel és árnyalataikkal
fejezik ki magukat, anélkül, hogy
édeskésék vagy cifrázkodók lennének.

Azt mondtuk: siker volt...

Igen. Ezren és ezren tap-
solják a költőt, a játékot,
a színészeket. A taps őszinte.
S mégsem dördül és dübörög
azzal a tüzes áramlással, mint
tavaly, a »Feketeszárú cse-
resznye« előadásán. Keressük-
kutatjuk: mi ennek az oka?
Két tényező adja ki a si-
kert is, a kudarcot is. Az
egyik az írói mű, a másik
a közönség. Van úgy, hogy
a sikerért csak a közönség
felelős, van úgy, hogy a ku-
darcot egyedül az író idézte
elő. Más szóval: néha a kö-
zönségben van a hiba, hogy
valami nem tetszik, néha az
író sem tehet róla, hogy
tetszik, amit alkotott. A
jelen esetben sem az író,
sem a közönséget nem tud-
juk okolni az elmaradt na-
gyobb sikerért. Hogy »csak«
siker van, ezt a gyökeresen
megváltozott korszellemben
kell keresnünk. Hol vagyunk
mi már a tizenkilencedik
század első felének betyár-

romantikájától? . . . Hol vagyunk
ebben az autóval, browninggal,
kloroformmal dolgozó, amerikai
rendszerű zsványvilágban a lóhá-
ton nyargalászó, karabélyos, pány-
vás, kukoricásban bujdosó, csap-
lárosnéért bolonduló szegénylegé-
nyektől? A detektívregények és
kalandorfilmek hőse nem Rózsa
Sándor, hanem Al Capone s a meg-
torlás szellemét nem a pusztai csend-
biztos, hanem Sherlock Holmes kép-
viseli. Átalakult minden, az erény és
a bűn egyaránt. A betyárság techni-
kája félelmetesen tart lépést a gépek

tökéletesedésével és szinte mosoly-
gunk, mikor azt olvassuk régi betyár-
történetekben, hogy évtizedekig hasz-
talan kergette, üldözte a vármegye a
jellegzetes uniformisban fényes nap-
pal mutató haramiákat.

Higyjék meg, semmi más hibája
nincs Hunyady Sándor drámájának.
S még valami, de ez tisztán lélektani
vonatkozás: a mai kor torkig van az
emberi fenevad romlottságával, kóros
és káros kitöréseivel, életet s vagyont
pusztító kíméletlenségével. Nem lel-
kesedik a betyárromantikáért, sőt:
az élniakarás ösztönével elfordul tőle
és ellene fordul, ha tud. Milyen kár,
hogy Hunyady Sándor éppen ehhez
a témához nyúlt!

A Vigszínház fényes szereposztással
sietett az író segítségére. Az előadás
három erőssége: Gombaszögi Frida,
Rajnay Gábor és Törzs Jenő. Gomba-
szögi a csaplárosné kettős arculatát
főlényes művészettel festette meg,
Rajnay cinikus betyárja tökéletes
figura, Törzs alispánja csupa méltóság
és emberség. Csontos Gyula betyárja
megjelenésben és mozdulatokban volt
jellegzetes.

Szabolcs

A TÁRSASÁGBÓL

Halló! Csókolom a kezét, Nagyságos Asszony!... Egy kiváló szemorvosunk panaszolta el nekem ezt a kacagató történetet. Új páciens állított be hozzá és szemorvosi vizsgálatot kért, szemüveg vásárlása céljából. Az orvos odaállítja tíz lépésnyire egy teleirt táblához.

— El tudja olvasni? — kérdi a betegtől.

— Nem, — feleli a páciens.

Az orvos ad neki egy szemüveget.

— Hát most? — adja fel az újabb kérdést.

— Most sem! — hangzik a válasz.

Még erősebb szemüveget kap és öt lépérről kell elolvasni a betűket.

Jó pajtások

— Most el tudja olvasni? — faggatja az orvos.

— Nem! — feleli a páciens.

Az orvos dühös lesz, a legerősebb szemüveget adja neki és a tábla közvetlen közelébe állítja.

— Most aztán csak el tudja olvasni?

— Nézze, doktor úr, — feleli a páciens, — maga macerálhat engem, ameddig akar. Én mégis analfabéta vagyok!

Mielőtt megkezdéném beszámolómat, kötelességemnek érzem, hogy ez úton is hálás köszönetet mondjak Nagyságos Asszonyomnak és mindenkinek, aki Iluska leányom férjhezmenetelére alkalmával jókívánságaival felkeresett. Végtelenül jólesett apai szívemnek a szeretetnek az az impozáns megnyilatkozása, Még egyszer mindenkinek hálás és meghatótt köszönetemet küldöm.

Társasági híreim a következők: a Kormányzó Ur Ófjóméltósága Czögler Gusztáv csendőrezredes, beosztott tábornokot

a II. osztályú, Zselyonka József és Lóza Jenő csendőrezredeseket pedig a III. osztályú magyar érdemkeresztrel tüntette ki. — Együttal megengedte, hogy Csáky István gróf, c. követségi tanácsos, a dán Dánéborg-rend nagykeresztjét, Királat-Lukács György köv. titkár a francia becsületrend lovagjelvényét, Herielendy László köv. titkár pedig a görög Phönix-rend középkeresztjét elfogadja és viselje. — Dr. Faragó Ferencet, a kitünő fiatal orvost egyetemi tanáreggédé nevezték ki.

Közvetőleg elmondom ezt az épület veszekedést, amelynek az egyik pesti autóbusszon voltam a fültanúja. Nagy tolongás van és egyszerre csak hallom:

— Nem tud vigyázni?... A maga lábán járjon és ne az enyémen!

— Honnan tudja, — kérdi egy másik hang, — hogy pont én léptem a lábára?!

— No, hallja! Éppen elég nagyok a tyúk-szemeim ahhoz, hogy azonnal lássák!...

Házassági híreim a következők: Pálócsi-Horváth György hírlapíró kollégánk és Peste

Gizella házasságot kötött. — Kubista Mária kedves előfizetőnket eljegyezte dr. Horváth Dezső Budapesten.

— Müller Magda hosszúvölgyi kedves előfizetőnk feleségül vette Schmidt József, jogszigorló, Magyarszentmiklóson. — Simon Etus, vaszári kedves előfizetőnk és Szabó József, Gyöngyösi szőlőművelő házasságot kötött. Minden szépet és jót kívánunk a fiatal jegyes- és házaspároknak,

Jelentem Nagyságos Asszonyomnak, hogy a MAC-teák ezidei hétfői sorozata 9-én kezdődik. Meghívóigénylés a MAC, III., Margitsziget címén, telefon: Aut. 204—13.

Két úgazdag beszélget egymással:

— Szép sport a kocsihajtás, de mégis jobban szeretek autót vezetni, — hencegett az egyik.

— Miért?

— Mert az autó nem csapkod a farká-

val az ember arcába, — hangzott az őszinte válasz.

Hogy el ne felejtsem, kegyeskedjék tudomásul venni, Nagyságos Asszonyom, hogy a tearózaesték rendezőbizottsága Esterházy Antal herceg elnökletével megkezdte a zártkörű esték előkészítő munkálatait, a Gellért-szállóban. Az első megbeszélésen dr. Gergelyffy Gábor ü. v. elnök vezetésével a rendezőgárda valamennyi tagja résztvett.

Nagyságos Asszonyom, méltóztatik tudni, hogy mennyi leleményességgel kell dolgozni annak az ügynöknek, aki manapság valamit el akar adni. Az egyik ügynökkel történt, aki biztonsági lakatokat szeretett volna rászózni egy takarékos háziasszonyra.

— Nekem nem kell semmiféle biztonsági lakat! — hangzott az elutasító válasz.

— Talán igaza is van nagyságos asszonyomnak, — felelte az ügynök. — A szomszédasszony is mondta, hogy itt aligha lesz rá szükség. Mit is találhatna itt egy betörő, mondotta.

De már ezt nem tűrhette a háziasszony.

— Ugy? Ezt mondta?!... Majd megmutatom neki! Hozzon nekem egyszerre három biztonsági lakatot! Egyet a lakásba, egyet a padlásra és egyet a pincébe!...

Fájdalmas szívvel jelentem Nagyságos Asszonyomnak, hogy idősb Reé István, Székesfehérvár sz. kir. város ny. rendőrfőkapitánya, a Székesfehérvári Tűzoltó Egyesület, a Székesfehérvári Korcsolyázó Egylet díszelnöke, a Vöröskereszt II. o. díszjelvénye a hadiékítménnyel és a Vöröskereszt hadi érdemérem tulajdonosa, párnapos szenvedés után Székesfehérvárott visszadta nemes le-

két Teremtőjének. A gyászba borult családnak és rokonságnak őszinte részvétünk vigasztaló szavait küldjük.

Fejezésül pedig, Nagyságos Asszonyom, ezt tessék meghallgatni, amit én a villamoson hallottam.

— Adolf, — szólt az egyik férfi, — az anyósod a vízbe esett, de Sala mon kimentette!

A másik csak ennyit felelt:

— Pedig ha tudnád, mennyi jót tettem én ezzel a Salamonnal!...

Kezeit csókolom.

A HERCEG KÉT ASSZONYA

IRTA: EGY VOLT VEZÉRKARI EZREDES

5.

Az indiai fakírok évszázadok óta ismerik a hipnózissal kapcsolatos ama különös idegállapotot, melyben a test érzéketlenné válik minden fájdalommal szemben. Mereven és hosszan bámulnak egy fénylő golyóra mindaddig, amíg ebbe az úgynevezett kataleptikus állapotba jutnak. Akkor azután tükkel szurkálhatják, törökkel hasíthatják a bőrét, nem érez fájdalmat és nem folyik a vére. Ilyen érzéketlenné teszi az embert a nagy öröm, vagy a nagy bánat is minden más érzéssel szemben. De különösen a szerelmes ember tud nevetve továbbssiklani olyan kellemetlenségek felett, melyek másokat a végletekig bosszantanának. Ez volt Vilma szerencséje. Mert különben alig tudta volna elviselni a megszügyenítésnek és megaláztatásnak azt a kifogyhatatlanul változatos műsorát, melyben a hercegnő napról-napra részesítette. Úgy látszott, mintha Johanna Erzsébetnek már nem is lenne más életcélja, csak az, hogy minél több fájdalmat okozzon Vilmának. Noha azelőtt meglehetősen visszavonult életet élt, most naponta rendezett valamilyen mulatságot. Hangversenyt, estélyt a parkban, költői versenyt, vacsorákat, melyekre valamennyi palotahölgyet meghívta. Kivéve Vilmát. Ha Vilmával véletlenül találkozott, megvető pillantással nézett rajta végig és nem fogadta köszönését. Amikor a herceg drága ékszerrel akart kedveskedni neki, az ajándékot e szavakkal utasította vissza:

— Hallom, hogy ezt a karperecet Graewenitz baronesznek is megmutatta. Sőt a kezébe is adta. Nem hordok a kezeimen olyan tárgyat, melyet ez a nőszemély érintett!

Az udvarhölgyek természetesen követték a hercegnő példáját és Vilmának valóságos vesszőfutás volt végighaladni soraik között. De keményen állta a harcot. Módjában lett volna bizonyos kínos találkozásokat elkerülni, ha a palota melléklépcsőjén járt volna, de csak azért is szemébe akart nézni ellenségeinek. Hidegen, elszántan fordult feléjük, úgy hogy sokan nem is állták a tekintetét, hanem zavartan elfordultak. Szemtől-szembe nem is merték támadni, csak a háta mögött súgtak össze mérgetfreccsentő gyűlölettel. Ha véletlenül olyan szobába lépett, melyben már néhány udvarhölgy tartózkodott, a társalgás azonnal elnémult és a hölgyek tüntetően távoztak. Vilma ezek után dacosan kileste, hogy a palota melyik termében verődtek össze a palotahölgyek és csak azért is benyitott hozzájuk. És mintha észre sem vette volna őket, leült az egyik karosszékre, könyvet vett elő vagy kézimunkázott.

Egyszer egy olyan szobába talált benyitni, melyben Ludovica grófnő és Anasztázia bárónő kávéztak éppen. Hidegen biccentett fejével és szokása szerint az egyik karosszékre telepedett.

— Hihetetlen, — jegyezte meg hangosan Ludovica grófnő, — hogy némely személy milyen kevésbé tudja megítélni, hogy hová illik. Valaki tévedésből kinyit neki egy ajtót és attól kezdve azt hiszi, hogy mindenhová lehet bejárása!

— Ah kedvesem, — fuvalázta Anasztázia bárónő, — régi dolog, hogy az uralkodók tévedését szenvedjük meg leginkább.

— Szerencsére, hogy az ilyen uralkodói szeszélyek múlt természetűek. Az okos piócák ezt tudják is. Igyekeznek gyorsan felszippantani mindent, hogy aztán továbbállhassanak!

Vilma jól tudta, hogy ez arra a hintóra célzás, melyet néhány nappal előbb kapott a hercegtől ajándékba.

— Igen, — folytatta a nyájas beszélgetést Anasztázia, — minden fénynek megvan az árnyéka és nem lehet semmit sem olyan tisztán tartani, hogy valami szenny ne tapadjon hozzá.

E pillanatban az ajtó kinyílt és az uralkodó herceg lépett be. Ludovica és Anasztázia levegő után kapkodtak. Kínosan erőlködtek, hogy egy kissé mosolygós arcot vágjanak és mélyen bókoltak.

— Legalázatosabb szolgálója fenségednek! Milyen kitűnő színben van fenséged!

— Bizonyára már egy sereg fontos munka után! Ah, valóban többet kellene szórakoznia fenségednek!

A herceg gúnyos mosollyal nézte a két öregasszonyt, akiknek gonosz arca pulykavörös volt az izgalomtól.

— Ejnye, kedves Anasztázia bárónő, — mondta, — ilyen sűrűn változtatja nézeteit? Még röviddel ezelőtt úgy hallottam, nagyon élénken kifogásolta a mulatozásaimat!

— Én? De fenséges uram, hogyan merészelnék én kritikát mondani fenségedről?

— Ha nem csalódom, — szólott most hirtelen közbe Vilma, — éppen az imént is azon sopánkodtak, hogy a fenséges úr milyen végzetes szembajban szenved, hogy éppen engem tüntetett ki kegyével.

A herceg homlokán ráncok jelentek meg.

— Önök sértegetni merték a bárókisasszonyt?

— Mi? — hebegte Ludovica — Hiszen egy szót sem szöltünk hozzá!

— Hát éppen ez az! Jól látom, hogyan fognak össze mindnyájan ellene! Majd gondom lesz rá, hogy az udvarhölgyek névsorát rövidesen újra összeállítsuk!

— Fenséges uram, bocsánatot kérünk, — dadogta Anasztázia, — félreértés forog fenn. Hiszen ellenkezőleg, Vilma baronesz volt az, aki úgyszólván keresztülnézett rajtunk, észre sem vett bennünket, mikor a szobába lépett. Mi lehetnénk megsértve!

— Ugyan hagyja őket, fenség! — szólott közbe Vilma. — Egész életük a cselszövés, udvari pletykák, hízelgések és méregkeverések között telik el. Sajnálom őket, mert hiszen nagyon keserves dolog lehet ketrebe zárt fenevadként élni. Gondolhatja, fenség, micsoda kín lehet az, hogy itt állók előttük és nemcsak hogy nem téphetnek szét, de még bocsánatot kell kérniük!

— Kérem... szó sem volt bocsánatkérésről! — fulladozott az elfojtott dühtől Ludovica. — Mi semmi olyasmit nem tettünk, amiért bocsánatot kellene kérnünk!

— Úgy látszik, hogy a hazudozást becsületesebb dolognak találják, mint a tisztességes elégtételadást! — mondotta megvetéssel Vilma.

— Bárókisasszony, tiltakozom... ez sok! — kiáltotta Anasztázia.

— Anasztázia bárónő, — mondotta erélyesen az uralkodó

CADEAU

CSOKOLÁDÉGYÁR R.-T. KÉSZÍTMÉNYEI A LEGJOBBAK
Budapest, VI. Izabella-utca 88

Pattanások, szeplők s az arc egyéb tisztátalanságai ellen
használgon

Lili krém
szappani
pudert

Kapható
mindenütt. Készíti: KORÁNYI gyógyszerár,
Budapest, Népszínház-utca 22. sz.

herceg, — ön megfélekedzik jelenlétemről! Kérem távozzanak mind a ketten!

A két udvarhölgy arca hamuszürke volt. A szemük ijesztően villogott, az ujjai görcsösen vonaglottak. Ezek most legszívesebben rávetették volna magukat Vilmára, hogy darabokra szaggassák.

Amikor Vilma a herceggel kettesben maradt, a herceg arca elkomorult.

— Azt hiszem, kár volt ilyen keményen megleckéztetni őket. Veszélyes asszonyok. Ezek most összeesküsznek ellened! Vilma vállat vont.

— Eddig is ezt tették. Nem törődöm velük.

A herceg gyengéden nézett Vilmára.

— Mennyire sajnálom, hogy ennyi komizságot kell túrnöd!

— Egy ilyen pillanat mindent elfelejtett!

— Szeretnék nagyon boldoggá tenni, Vilma és ehelyett csupa bajt zúdítok rád. Valami sötét végzet ül felettem. Mintha elátkoztak volna, hogy az én szerelmem ne lehessen boldog. Olyan jó, hogy itt vagy és mégis érzem: önző vagyok, nem szabadna túrnóm, hogy te miattam szenvedj...

— Én csak azt érzem, hogy szeretem fenségedet!

— Ma éjszaka nem aludtam. Az ablakod figyeltem. És láttam, hogy milyen sokáig világos a te szobád is. Dehát miért kell embereknek így gyötrődniök, akik szeretik egymást? Nem érezted, hogy rád gondolok, hogy szenvedek?

— Éreztem, fenség... mert én is nagyon boldogtalan voltam!

— De azt nem tudhatod, hogy mi történt! Hogy felugrottam az ágyamból és felöltözködtem. A kamarásom rémülten nyitott be szobámba és azt kérdezte, hogy mi történt. Úgy éreztem, mint akinek hirtelen elborul az elméje és egyetlen gondolata tör csak utat a rászakadt homályban. Én is csak egyre tudtam gondolni: hozzád rohanok, karjaimba kaplak és elmenekülök. Itt hagyunk mindent. Trónt, intrikákat, emberi komizságokat, a milliós kényszert, amely fojtogat és amelyet már nem bírok tovább hordani... Minden idegemben ott feszült a vad rohanás vágya. Menekülni veled, az egyetlennel, akit szeretek. Felkapkodtam a ruháimat és ráordítottam a kamarásra: pénzt! Mert homályosan átvillant agyamon, hogy erre feltétlenül szükségünk lesz. A kamarás azt hitte, hogy megőrültem. Az ostoba fickó fellármázta Forster bárót és néhány perccel utóbb ott állt szobámban az egész gyűlölt had. Az udvari orvos nyugalmat, hidegvizes borogatást rendelt. Alig tudtam kidobni őket a szobámból. De már nem gondolhattam a szökésre. Reggelig ott sápióztak, sopánkodtak az ajtóm előtt.

Vilma kinzottan emelte fel fejét.

— Nem akarom, hogy miattam szenvedjen. Nincsen ennek így értelme... Mégis az lesz a legjobb, ha eltűnök az életéből.

A herceg riadtan nézett a leányra.

— Mit beszélsz? Mit akarsz tenni?

— Ha nem élnék...

A herceg rémülten tapasztotta tenyerét a leány szájára. — Ne merd kimondani! Hát azt hiszed, tovább tudnék élni nélküled?

Egymásra néztek, a szemükben csupa féltés, imádat, egymásért való remegés.

Néhány percig némán fonódott össze a kezük. Két fiatal

lélek, akiket először nyűgöz le az élet legnagyobb misztériuma és akik egyre megújuló boldog csodálkozással érzik, hogy szerelmeseik.

— Szivecském, — mondta a herceg, — azt hiszem, csakugyan az lesz a legjobb, ha én most néhány napig egyedül leszek. Szükségem van arra, hogy alaposan meggondoljam, mit teszek. Szólok a vadászomnak, holnap, hajnalban indulunk. Egy hetet szándékozom az erdőben tölteni. Ott nagyszerű társaságban leszek a fák, sziklák, patakok között. Azok őszinte, megbízható barátok. Meg fogják sügni nekem, hogy hol a kivezető út? Majd intézkedem, hogy távollétem alatt a legnagyobb figyelemmel szolgáljanak ki. Helyesled a tervemet?

— A szívem szerint egy percig sem szeretném nélkülözni fenségedet, de az eszem azt mondja, hogy igaza van!

— Fájdalom, mi most csak az eszünkre hallgathatunk. De bizonyos vagyok benne, hogy már közel van az idő, mikor szívünkre is hallgathatunk!

A heceg másnap kora reggel csakugyan elutazott. Ezúttal nem vitt magával semmilyen fényes kíséretet. Csak a fővadászmester és néhány meghitt barátja volt társaságában.

Alig tette ki azonban lábát a palotából, ott olyan sűgásbűgás, futkosás támadt, akár a megbolygatott méhkasban. Forster báró és szövetségeseik fellelékzettek. Végre, ez volt az ő idejük! Néhány nap, amely alatt nem kellett érezniök a herceg fékező tekintetét. Vilma, aki százféle apróságból észrevette ezt a hirtelen támadt felfordulást, elhatározta, hogy ki sem megy a szobájából. Mit is keresne ebben a rideg, ellenséges épületben, ahonnan elment az egyetlen ember, akit szeretett?

Dél előtt kilenc óra felé a reggelijéért csengetett. A komorna azonban nem jött be. Ismét csengetett. Senkisémet jelentkezett. Most már nem lehetett kétsége. A leány szándékosan nem mutatkozik. Megtiltották neki, hogy úrnőjét kiszolgálja. Ez a gondolat felháborította. Kiugrott ágyából és néhány perc alatt felöltözködött. Arra gondolt, hogy Ludovica grófnő, Anasztázia bárónő, Forster báró és a többiek most a palota valamelyik sarkában összebújva vihognak azon, milyen nagyszerűen kitevelték ezt az alávalóságot. Az jutott eszébe, hogy mi történné, ha kutyakorbácsot ragadna kezébe és közéjük rontva végigverné valamennyit?

Tizenegyre lett. Még mindig nem jelentkezett senki. Éhes volt. Nyilvánvaló, ki akarják éheztetni!

Vilmát dühös kétségbeesés fogta el. Teljesen tehetetlen volt. Szobája környékén egy élő lény sem mutatkozott. Ha átnegy a palota másik szárnyába és ott keres valakit, könnyen megeshetik, hogy nyíltan szemébe mondják: a bárókisasszonyt nem szabad kiszolgáltatni! És az udvarhölgyek a szemébe nevetnek. Ebből pedig nagy baj lenne. Vilma érezte, hogy a pusztá körmével venne elégtételt.

Tizenkét óra.

Vilma könnyű szédülést érzett. Nem szokta meg az éhezést. A haragja és felháborodása azonban még testi rosszulleténel is nagyobb volt. Kétségbeejtette, hogy semmiféle mentő gondolat nem jutott az eszébe. Persze, az lenne a legegyszerűbb, ha elsétálna Madame de Routh palotájába. És ottmaradna addig, amíg a herceg hazaérkezik. De ezt nem teheti. Ha kilép a palota kapuján, úgy ellenségei győztek. Hej, micsoda diadalkiáltásba törnének ki, ha őt megfutatomni látnák. Hogyan nevetnének utána az ablakból. Hát ezt nem. Inkább a halál!

És Vilma komolyan elhatározta, hogy inkább éhenhal, semhogy megadja magát. Délután két órakor egy szolgálattevő kamarás kopogtatott szobája ajtaján. Vilma megismerte. Felsenburg gróf volt. A gróf a hercegnő legszűkebb köréhez tartozott. Még Badenből hozta magával.

— Mit kíván? — kérdezte Vilma.

— A fenségessé asszony parancsát kell a bárókisasszonnyal közölnöm!

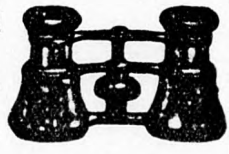
— Mit kíván tőlem a hercegnő?

CALDERONI és TÁRSA

LÁTSZERESZEK
Budapest, V., Vörösmarty-tér 1. sz.

TELEFON: AUT. 511-48

Látócsövek, szemüvegek, orrcsipeslők. Fényképezési
készülékek és cikkek Barométerek, hőmérők.

Csúzos és ideg-fájdalmaknál, fejfájásnál, valamint álmatlanság esetén Togat tabletták jól hatnak. — Kérdezze meg orvosát. — Minden gyógyszerértárban kapható. — Ára: P 1.80.

Meghülésből származó betegségeknek, csúzos, köszvényes és idegfájdalmak esetén a Togat tabletták segítenek. — Kérdezze meg orvosát! — Minden gyógyszerértárban kapható. — Ára: P 1.80.

— Hogy ma este kilenc óráig feltétlenül hagyja el a hercegi palotát!

— Közölje úrnőjével, hogy én az uralkodó herceg parancsára jöttem ide és csak az ő kívánságára távozom!

— Végtelenül sajnálom, de közölnöm kell a bárókisasszonnyal, hogy amennyiben a fenséges asszony parancsának nem tesz eleget, úgy ma este kilenc órakor karhatalommal távolítják el!

Vilma kiegyenesedett. Szeme szikrázott.

— Ezt merik üzeni? Ezzel fenyegetnek? Hát én nem hiszem, hogy ehhez bátorságuk lesz!

Felsenburg gróf engedett kissé merevségéből. Látszott rajta, hogy zavarban van és kínosan érinti a helyzet.

— Ha megengedné, bárókisasszony, hogy nem hivatalosan mondjak valamit...

— Tessék!

— Én azt ajánlanám, hogy hagyja el önként a palotát. Biztos tudomásom van arról, hogy a hercegnő feltétlenül el van szánva arra, hogy végrehajtja parancsát.

— Én pedig azt hiszem, hogy az utolsó percben mégis csak meg fogja gondolni magát. Nem hiszem, hogy ennyire igazság-talan és kegyetlen tudna lenni egy védtelen, ártatlan lánnyal szemben. Mondja meg a hercegnőnek, hogy én nem megyek el innen. Emelt fővel léptem be a palota kapuján és nem léphetek ki ott szégyenbéllyel a homlokomon. Nem dobathatom ki magamat, mint egy rossz cselédet. Ha erőszakkal hurcolnak ki, ám tegyék. Ha fellázadnak az uralkodó herceg ellen, az ő megtorló haragjával találják majd szembe magukat!

Felsenburg gróf kérésre fogta a dolgot.

— Ne engedje ennyire elmérgesíteni a dolgokat, méltóságos kisasszonyom! Nincsen ennek semmi értelme. Az uralkodó herceg természetesen fel lesz háborodva a történetek felett, de a tényeket már ő sem változtathat. Ami pedig a megtorlást illeti... azt ilyen magas körökben nagyon diplomatikusan kell kezelni. Százféle érdek, rokoni és politikai szempont gátolja meg. Sokkal helyesebb, ha önként távozik!

— Mondja meg, gróf úr, a megbízóinak, hogy nagyon rosszul ismernek engem. Eszemben sincs megkönnyíteni a dolgukat. Ismétlem, nem hiszem, hogy ilyen messzire ragadtassák magukat. Én ezt a szobát a magam akaratából el nem hagyom. Itt maradok. Mert tudják meg, hogy ebben a palotában fehérebb, tisztább és ártatlanabb nőszemély mint én vagyok: még nem lakott. Nincs több szavam! Megértette?!

A gróf meghajolt és eltávozott.

Vilma feje zúgott. Erre a fürtelemre csakugyan nem számított. De hát mit vétkezett? Mi volt a bűne, hogy így kell bűnhődnie? Ha csakugyan bűnös lenne!

Egy pillanatra dacosan átvillant agyán a gondolat: ha megtenné? Bosszúból? De nyomban úgy elszégyelte magát, hogy mélyen elpirult. Nem... erre gondolta sem szabad. Azt a szent, tiszta érzést, melyet a herceggel szemben érez, nem szabad beszennyezni azzal, hogy bosszúja szolgálatába állítja. Inkább győzzön a gonosz, szenvedjen ártatlanul, de folt ne tapadjon szízi szerelméhez...

Lassan multak az órák. A park fűvén már nagy árnyak szálltak, a szobára félhomály borult.

Vilma testileg-lelkileg szenvedett. Az éhség szinte elviselhetetlenül kínozza. Sohasem érezte magát nyomorultabbnak,

szerencsétlenebbnek, mint e pillanatban. Ez hát a királyi szerelem? A nagy, szemet kápráztató, lelket mámorosító nagy érzés, a siker, az álmok és remények csúcsa? Ilyen mélységek, sőtét örvények felett ível a boldogság útja?

Felállt és nedves kendővel végigtörölte izzó homlokát. Érezte, hogy minden erejére szüksége van. Nem szabad elhagynia magát. A hercegre gondolt. Miatta szenved. És ez a szerelem felemeli legnagyobb megaláztatásából is. Aki ilyen férfit szeret és ennyire, az nem süllyedhet el még a megpróbáltatás legborzalmasabb perceiben sem.

Halvány arcára mosoly suhant. Boldog volt, hogy szembezállt ellenségeivel. Erősen hitte, hogy már túl van a legrosszabbján. Kizártnak tartotta, hogy a hercegnő a végtelenségig merészelve feszíteni a húrt. Lehetetlen, hogy akár erőszakkal kitegyék a palotából, akár tovább éheztessek. Üres fenyegetések. Milyen okos, hogy gerincesen viselte magát.

Nyolc óra volt. Már nem érezte olyan gyötrelmesen az éhséget. Inkább gyenge volt és kábult. Azt gondolta, hogy leg-helyesebb, ha ágyába fekszik. Reggelre bizonyára minden megváltozik. Jelentkezni fog a komornája. És ha nem? Majd talál valakit, akivel Wencel miniszterelnöknek üzen. A miniszterelnök feltétlenül intézkedni fog érdekében.

Félig ébren hánykolódott ágyában. Túlságosan fei voltak zaklatva az idegei. Nem tudott elaludni.

Az ajtó durván, erőszakosan felpattant.

Vilma rémülten sikoltott fel.

Négy álarcos férfi állt a küszöbön.

A szerencsétlen leány ösztönszerű védekezéssel húzta magára a paplant, ujjai görcsösen markolták a selyemtakaró szélét.

Az egyik férfi az ágy mellé ugrott.

— Azonnal takarodjon innen! — ordította. — Ki a palotából!

— Mit akarnak tőlem? Rablók! Segítség! — sikoltotta Vilma.

Az álarcos fenyegető mozdulatot tett.

— Ne kiabáljon. Senki a világon nem segíthet magán. Egy-kettő, előre!

— Egy percet adjanak, amíg a ruhámat felveszem!

— Még egy másodpercet sem várunk! Volt ideje elkészülni. Megüzentük, hogy este kilenckor feltétlenül távoznia kell!

— Hitvány, gyáva pribékek! A herceg valamennyit bőrtönbe fogja vetni!

— Egy szót se többet! Előre!

Durván megragadta a szerencsétlen leány karját és előre lödítette. Ugyanakkor a többiek puskatussal lökdösték előre.

A boldogtalan leányt ájulás környékezte. Elhomályosult előtte a világ és végigvágódott a márványlépcsőn. Ketten megragadták és irgalmatlanul hurcolták a kapu felé.

A kapu nyitva volt. A hideg légáram ismét eszméletre térítette Vilmát.

Borzadva tántorodott vissza.

— Irgalom! — kiáltotta kétségbeesve.

Gúnyos nevetés volt a válasz.

Azután még egy kegyetlen, durva kéz ragadta meg vállánál fogva, Vilma felsikoltott fájdalmában és előrebukott.

Mögötte dübörögve zárult be a kapu.

(Folytatjuk)

Házi kozmetika

A kéz bőrének ápolásáról

Irta: dr. Földes Miklós, kozmetikus orvos

A kéz bőre számos inzultusnak van kitéve. Különösen a háztartás munkálatai közben van kitéve különféle behatásoknak, mint karcolások és zúzódások, melyek gyógyítására gondot kell fordítani. Mert gyakran apró sérülések képezik kiindulópontját nagyobb, hosszantartó lobosodásoknak, melyek heggel gyógyulnak és nyomot hagyva a kéz bőrén, annak szépségét károsan befolyásolják. A kézbőrt meg kell védeni hideg levegő, a szél és a levegő nedvessége ellen is. Célszerű a háztartás munkálatai közben kesztyűt viselni. A kesztyű lehet szarvasbőr, vagy ha a kéz dologközben huzamosabb ideig érintkezik vízzel, alkalmasabb a gumikesztyű. A kéz bőre többnyire száraz, a gyakori kézmosások is szárítják. Ezt zsíros kenőccsel kell ellensúlyozni. Igen jók a lanolinos kézfinomító kenőcsök és a kézfehérítő paszták. Azonkívül jó szolgálatot tesz kézmosás közben citromnedv néhány cseppjét a kézbőrré juttatni. Akiknek kezük bőre érzékeny, tojássárgáját alkalmazhatnak finomítására. Egy tojás sárgája és finom faolaj, vagy mandulaolaj keverékével kell dörzsölni a kézbőrt. Ezen emulsió a kézre tapadt idegen anyagoktól szürkés lesz és kevés vízzel leöblíthető. Vannak egvének, akiknek kézbőre egyáltalán nem tűri a szappant és vizet. Ilyen esetben kenőcsös ledörzsöléssel kell a kézmosást helyettesíteni. Különösen maró, lúgos szappanok okoznak néha makacs kézcékmákat. Ezen eckémák gyógyításánál tudnunk kell, hogy megfelelő gyógyító kenőcsök alkalmazásán kívül legfontosabb elsősorban, hogy az eckémás terület ne jusson vízre! érintkezésbe.

Gyakran előforduló szépséghiba a kéz vörössége. Ezen szépséghibának legtöbbször belső oka van. Főleg fiatal leányoknál mutatkozik, kik gyengék és vérszegények. Máskor a belső elválasztó mirigyek zavara is fennáll. Mindig az alapbaj ellen kell irányulnia a gyógykezelésnek. A vérszegénységet kell megfelelő kúrával megszüntetni. Főleg arzénkúrák vannak jó hatással. Azután jóhatású a szervezet edzése lég- és napkúrákkal. Helyileg beváltak a váltogatott meleg és hideg kézfürdők, melyeket a kéz masszázsa követ az ujjak felől a kar irányában. Ezen eljárásokkal javul a kéz visszereinek keringése. Ugyancsak jó hatású a kéz vörössége ellen a kvarcfénykezelés is.

Gyakran a kéz vörössége fagyás okozta elváltozás. Ilyenkor a kéz vörösségén kívül viszketés is jelentkezik. Fontos, hogy e fagyadaganatokat még a hideg idő beállta előtt vegyük ápolásba. Forró kézfürdők, utána 10%-os chlorcalciumos paraffinos vagy kámforos, ichtyolios kenőcsös bedörzsölések jó hatásúak. Beváltak még a fagyás gyógykezelésére a rendszeres kvarc- és diatermiás kezelések. Makacs esetekben Röntgen-besugárzást alkalmazunk.

Gyakran a kéz vörössége fagyás okozta elváltozás. Ilyenkor a kéz vörösségén kívül viszketés is jelentkezik. Fontos, hogy e fagyadaganatokat még a hideg idő beállta előtt vegyük ápolásba. Forró kézfürdők, utána 10%-os chlorcalciumos paraffinos vagy kámforos, ichtyolios kenőcsös bedörzsölések jó hatásúak. Beváltak még a fagyás gyógykezelésére a rendszeres kvarc- és diatermiás kezelések. Makacs esetekben Röntgen-besugárzást alkalmazunk.

Kézimunka-rajzaink ismertetése

Felkérjük előfizetőinket, hogy kézimunkarendeléseknél, lapunkra való hivatkozással, szíveskedjenek közvetlenül az illető céghez fordulni.

ERMA kézimunkaház, Budapest VIII., József-körút 11.

Antik gobelin-karosszék (3. oldalon) ERMA terve. A művészi mintájú gobelin bútorbehozatok muzeális értéket jelentenek. Egy-egy garnitúra előállításának költségeit úgy lehet mérsékelni, hogy egy darabot előhúzza, vagy festve, a többi csak előnyomatva vásárolják. A bemutatott székhuzat ára festve, az alapanyag minősége szerint 22 P vagy 25 P, előhúzza összes anyaggal 75 P, csak előnyomatva az alapanyag minősége szerint 11 P vagy 16 P.

Ilosvayné Horkovics Sára »NERIS« kozmetikai intézete (Dr. Noel tanítványa Párizs) Budapest, IV., Petőfi Sándor-u. 9., I. 2. (Pálvax-köz) Tel.: 891-60. Oldós bérletrendszer. Tanítványok szakszerű kiképzése.

Madeira-millió (4. oldalon) Wieg Testvérek terve. 80 x 80 cm. méretben lenvászonra előrajzolva 5.50 P, finomszálú pamutvászonra előrajzolva 2.50 P. szúrt sablonja 1.20 P.

Modern mintájú kötött női pullover (6. oldalon) Wieg Testvérek terve. Kötve, vagy horgolva készíthető. Hozzávaló pamut sima színekben, valamint selyemmel átszőve is kapható. Mintát vidékre készséggel küldünk.

Irómappához való gobelinminta, karácsonyi ajándéknak igen értékes, praktikus tárgy (6. oldalon) ERMA terve. Pasztellszíneivel minden íróasztalra alkalmas. Ugyanezen minta úriszobába párnának is megfelel. Ára festve fehér alapon 3.50 P, szürke alapon 5 P, előhúzza összes anyaggal 18 P, előhúzza és az állat hímezve 24 P.

Divatoss jégdressz (6. oldalon) ERMA kézimunkaház terve. Horgolva gyorsan elkészíthető egy régi szétfejtett blúz, vagy kiszabott papírminta után. A M. U. L. előfizetőinek készséggel megmagyarazzuk a készítését személyesen. Libussa vagy Berliner gypjút használunk hozzá.

Kozmetikus orvosunk üzenetei:

„Vidéki asszony“ (17804). Arcbőre szárazsága ellen használjon egy megbízható Kold-krémet. Fejbőre száraz korpázása ellen irasson fel orvosával 10%-os Sulfoform-kenőcsöt, melyben kevés ricinusolaj is legyen. Ezzel rendszeresen kenje fejbőrét.

„Barna asszony.“ Csak orvosi vizsgálat alapján lehet az esetet elbírálni. Betegség nélkül is hullanak kismértékben a szemöldök és szempilla szálai.

„Boldogtalan.“ Felső lábszárán levő vékony visszerek diatermiás úton, lehet véglegesen eltüntetni.

„Zalai.“ Lábfagyás ellen előzetes forró lábfürdő után kenje be a fagyott részeket 10%-os chlorcalciumos paraffin-kenőccsel és kötözze be éjjelre száraz ruhával.

Wieg Testvérek kézimunkaháza, Budapest, IV., Deák Ferenc-utca 23.

Urizoba-sztór (7. oldalon) ERMA terve. Ezen sztór érdekes újszerűsége nem főként a mintában, inkább az alapanyag színében és minőségében rejlik. Az alapanyag nagylyukú, bronzszínű, vastag selyemtűll. Por, piszok, dohányfüst leperog róla. Sodrott selyemmel és gypjűszállal van hímezve, ami dekoratív jelenséget ad. Alja rojtozva. Házálag való elkészítéséhez 150 x 250 méretben összes anyaga cca 15, vagy 20 P.

Szudán-szőnyeg keresztöltéssel (9. oldalon) Wieg Testvérek terve. Előfestve 80 x 120 cm. méretben 16 P, 100 x 160 cm. méretben 22 P, hozzávaló szudán-pamut kilója 20 P. Ezen szőnyeg szükségére: 1 kg. pamut, 100 x 160 cm. méretűhöz 1.60 kg. pamut szükséges. Ezen szőnyeg bármely méretben kapható.

Kettős ágyra való diszparna (9. oldalon) Wieg Testvérek terve. Finom szálú sima tüllből készítjük tüllhímzéssel, háromszínű ekrű gyöngyfórállal, vagy színes zseniliával. A csipkebetéteket horgolva, vagy recével készítjük. Horgolásához 60-as számú Coats »Lánc« védjegyű horgolócérnát használunk. A párna belését tetszőszerinti színből liberty, vagy japán-selyemből készítjük. A fodrok széleit keskenyen szegjük. A párna mérete 150 x 90 cm. Anyagszükséglet hozzá: 2 m. sima tüll 300 cm. széles anyagból, 10 m. összekötő betét. A recés csipke leszámolható rajza 2.50 P, az 5 drb. hímzés motívja tüllre előrajzolva 6 P, a hímzés szúrt sablonja 2.50 P, a párna teljesen készen 120 P.

CZIGÁNY ADÉL VIRÁGKERESKEDÉSEI

BUDAPEST, VI., TERÉZ-KÖRÚT 60.

TEL.: AUT. 150-70 ~ VI., ANDRÁSSY-ÚT 50. ~ TEL.: AUT. 224-15 ~ ÚJPEST, ÁRPÁD-ÚT 67 ~ TELEFON: 956-47

**Koszorú és csokorkötészet
Estélyek, bálak díszítéséi vállalom
Dél-szaki növények kölcsönzése**

Az ország legnagyobb növénylerakata!

KLISEK **FREUND**
CINKOGRÁFIA
BUDAPEST VII. THOKOLY-ÚT 8.
TELEFON 1.426-96

MIT FŐZZEK?

November 11. Szerda: Húsleves eperlevéltésztával, főtt hús petrezselymes burgonyával, metélőhagymamártással, rácsos-tészta. **Vacsora:** Kirántott borjúláb tojásosgomba-körítéssel, fejessalátával, sült gesztenye, gyümölcs.

November 12. Csütörtök: Sárgarépapüré-leves, székely-gulyás, darázs-fészek. **Vacsora:** Meleg nyelv remulád-mártással, vegyes sajt, gyümölcs.

November 13. Péntek: Francia burgonyaleves, balatoni süllő roston vegyes salátával, máglyarakás, hozzá vaniliakrém. **Vacsora:** Tea, szardínia vajjal, keménytojás, vegyes sajt, tejberiz csokoládéval, gyümölcs.

November 14. Szombat: Savanyútüdőleves, gömbölyű felsál párolva borsófélélékkel, hajtogatott kifli ízzel. **Vacsora:** Borjú-pörkölt galuskával, sajt, gyümölcs.

November 15. Vasárnap: Karfiollevés májgaluskával, velőpudding, sült jéce sültburgonyával, káposztasalátával, gesztenyetorta tejszínhabbal töltve. **Vacsora:** Májpástétom, hidegsült franciasalátával, sajt, gyümölcs.

November 16. Hétfő: Bableves füstölthússal, töltöttmetélt. **Vacsora:** Kirántott borjúszület burgonyapürével, uborkával, gyümölcs.

November 17. Kedd: Húsleves finom metélttel, velőcsont pirított zsemlyével, főtt hús kapormártással, almás- és diósérés. **Vacsora:** Friss hurka, kolbász sütte burgonyasalátával, gyümölcs.

November 18. Szerda: Zöldségleves, gombás borjúsült parajfőzelékkel, omlett ízzel. **Vacsora:** Rizotto csirkével, gyümölcs.

November 19. Csütörtök: Borjúcsontleves tejfelesen, pácolt nyúlgerinc makaronikörítéssel, krémeslepény. **Vacsora:** Virsli tormával, sajt, gyümölcs.

November 20. Péntek: Halászlé, rakottpalacsinta. **Vacsora:** Karfiol vajjal, töltött tojás fejessalátával, sajt, gyümölcs.

Egyszerű étlap

November 11. Szerda: Ham's húsleves, tojásosgaluska. **Vacsora:** Borjúpörkölt délről maradt galuskával, gyümölcs.

November 12. Csütörtök: Sárgarépapüré-leves, káposzta szerb módra. **Vacsora:** Tea pirítóssal, gyümölcs.

November 13. Péntek: Savanyú tojásleves, darázs-fészek. **Vacsora:** Kirántott hal burgonyasalátával, gyümölcs.

November 14. Szombat: Burgonyaleves, párolt felsál borsó-főzelékkel. **Vacsora:** Kávét, vajaskenyér, gyümölcs.

November 15. Vasárnap: Karfiollevés, libaháta sütte sült burgonyával, káposztasalátával, gesztenyekifli. **Vacsora:** Vagdalt libamell hidegen felszeletelve, vegyes kompóttal.

November 16. Hétfő: Libaaprólékleves, főtt hús kapormártással, pirított darakörítéssel, gyümölcs. **Vacsora:** Sült libamáj rakott burgonyakörítéssel, céklával, gyümölcs.

November 17. Kedd: Bableves füstölthússal, diósmetélt. **Vacsora:** Vajaskenyér, sajt, gyümölcs.

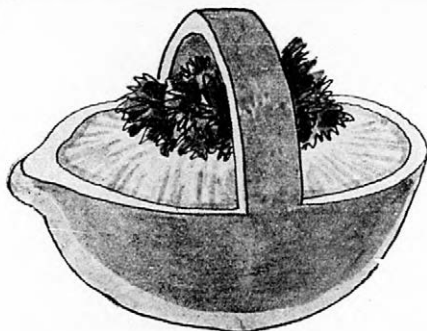
November 18. Szerda: Zöldségleves, rakott palacsinta. **Vacsora:** Friss hurka, kolbász sütte sültburgonyával, paprikasalátával, gyümölcs.

November 19. Csütörtök: Borjúcsontleves, pácolt nyúl gombóccal. **Vacsora:** Sertéskocsonya, sültgesztenye.

November 20. Péntek: Halikraleves, túrósgombóc. **Vacsora:** Bundáskenyér parajfőzelékkel, gyümölcs.

HÁZTARTÁS

Erős májleves. Fél ludmáját veszünk, a hártáját lefejtjük, barna levesbe tesszük, verünk bele egy egész tojást és háromnak a sárgáját. Jól összekeverjük, fölforraljuk, szitán áttörjük, megsózzuk, zsemlyegombóccal adjuk fel.

Májasrizs. (Levesbe való.) Olyan anyagból készítjük, mint a májasgaluskát, csak kevesebb morzsát és lisztet teszünk bele. A fővő kész húslevesbe a reszelő homorú oldalán keveset átnyomunk. Ha a lehulló darabkák forrásközben nem omlanak szét, hanem rizsformát mutatnak, akkor a massza jó és az átnyomást tovább folytathatjuk. Gyorsan fő, mire a nyomással elkészültünk, tálalhatjuk is. Ha azonban a próbaátnyomásnál a szemek szétfőnek, még kevés lisztet tehetünk a tömegbe.

Celler-mártás. A cellert megtisztítjuk és kockákra felvágjuk. Zsírban megpároljuk, hintünk rá egy kanál lisztet,

adunk bele egy kanál tejfölt, kevés só, levessel feleresztjük és jól forni hagyjuk.

Libamáj rizzsel. A libamáját szegfűszeggel megszurkáljuk és tejben felforraljuk. Hús deka rizst kevés libaszírból finomra vágott hagymával megpirítunk és lehetőleg húslevesrel feleresztjük. A májat a tejből kivesszük és forró zsírba téve hirtelen sütjük. Ha szép pirosra sült, szeletekre vágjuk és újra májformába összerakva tátra tesszük és rizzsel körítve tálaljuk.

Szarvashús csipkeízzel. A szarvashúst páclében megfőzzük. A csipkeízt vízzel felhígítjuk, majd borral és cukorral felfőzzük. A főtt szarvashúst szeletekre vágjuk, tátra rakjuk, leöntjük a hígított csipkeízzel és hosszúra vágott, héjától

megtisztított mandulával behintve tálaljuk.

Nyúl-pástétom hidegen. A sült nyúl húsát vékony szeletekre vágjuk, egy pástétomformát vajastésztával kibélelünk. Készítünk pástétomvagdaltat az alábbiak szerint: negyed kg sertéshúst, negyed kg borjúhúst, negyed kg friss szalonnát, finomra összevagdaltunk, ezalatt megpárolunk egy fej finomra vágott vöröshagymát, a vagdaltat bele tesszük, a nyúl maradékhusát apróra vágjuk, kevés sóval, borssal, majoránnával izesítjük, ezekkel jól felforraljuk, adunk bele egy áztatott zsemlyét, szitán áttörjük, teszünk a keverékből egy újjnyit a formába, erre egy sort a nyúlseletről, újból a vagdaltból, míg a forma megtelik. Tésztával ekkor beborítjuk, sütőbe tesszük és egy óráig sülni hagyjuk. Ha megsült, hideg helyre tesszük és kocsonyával díszítve adjuk fel.

Kocsonya. A sertés lábát, fülét, farkát feldaraboljuk, megmossuk és sóvízben főzde tesszük. Fővés közben a habját leszedjük, adunk bele egy nagy fej vöröshagymát, egy csipet köménymagot, egy gerezd apróra vágott fokhagymát és továbbfőzzük, míg a hús megpuhul. Ekkor a levét leszűrjük és állni hagyjuk, míg tiszta lesz. A zsírt leszedjük, a húst tábla kiszedjük, a levét megpaprikázzuk és a húrra rászűrjük. A kocsonyát hidegre tesszük.

**Gyomorégésnél,
gyomorsavtúltengésnél,
gyomorfekélynél,
bélfekélynél**

» **LIKVOZIL** «

TABLETTA

**Kérdezze meg orvosát!
Minden gyógytárban kapható**

RECEPTEK

Mandulagombócok. Huszonöt deka darált mandulát 25 deka törött cukorral és egy tojás fehérjével jól összekeverünk, adunk hozzá egy kevés citromlevet. Ha jól összegyúrtuk, kis gombócokat formálunk belőle, melyeket csokoládéöntettel vonunk be. Csokoládéöntet helyett megforgathatjuk reszelt csokoládéban és apróra vágott fehér mandulában is. *Fehér Vilma*

Hideg citrompudding. Öt tojássárgáját négy kanál cukorral fél óráig keverünk. Egy citrom lereszelt héját és két citrom levét hozzáadjuk. Tizenöt gramm fehér zselatint forró vízbe feloldunk, folytonos keverés mellett hozzátöltjük és végül az öt tojás kemény habját közé keverjük. A puddingformát hideg vízbe mártjuk, porcukorral meghintjük, a keveréket beletöltjük és másnapig jégen állni hagyjuk. Ekkor a formát forró vízbe mártjuk, üvegtálra borítjuk, málna- vagy epersziruppal tálaljuk. Piskótát adunk hozzá.

Dr. Bayer Józsefné

Barna linzi torta. Gyúródeszkára mérünk 30 deka lisztet, nyújtófával beledolgozunk 25 deka vaját, 30 deka héjas, kendőn ledörögölt darált mandulát, utána 30 deka porcukorral együtt beledolgozunk tetézzet kávéskanálnyi törött fahéjat, 8 törött szegfűszeget és 1 citrom reszelt héját. Ha mindezeket jól elkeverjük, a tömegben fészket készítünk, beleadunk 3 tojássárgáját és annyi tejet, hogy a tésztát összegyúrassuk, de nem szabad, hogy nagyon lagy legyen, mert nem formázhatunk rudaacsákat belőle. A tésztát öt részre elosztjuk, $\frac{1}{5}$ részt újból felezünk, készítenk belőle két cipót és a lisztezett deszkán nyújtófával oly nagyokra nyújtjuk a korongokat, hogy a tortapléhbe beleférjenek. A korongokat kenetlen pléhbe helyezük, esetleg ha még szükséges, fakanállal utána nyomkodhatunk. Az $\frac{1}{5}$ részből ceruzavastagságú rudakat formálunk, rostélyt készítenk a korongokra, az utolsó rudak valamivel vastagabbak legyenek, mert ezek képezik a korongok karimáját. A rudakat tojásfehérjével megkenjük. Lassú tűznél sütőcsőben $\frac{3}{4}$ óráig sütjük. *Kálnay Viktorné*

Túrós-gombóc. Mély tálban egyöntetűre dagasztunk 25 deka édes, keményes túrót és tányérra tesszük. Ugyanabban a tálban habosra keverünk egy jó kanálnyi zsírt, ütünk hozzá 2 tojást, teszünk bele egy késhegynyi sót, a túrót és egy maroknyi finom morzsát elkeverünk (szárazabb túró kevesebb, vajasabb több morzsát kíván). Tíz percig várunk, hogy a morzsa megdagadjon. Közben forralunk 2 liter vizet 3 literes zománcos pléhfazékban. Lisztes kezeink között formázunk 3 cm átmérőjű próba-

gombócot s a lassan fővő vízbe vetjük, ha áramlása fölveti, még várunk vagy 2 percig, kiemeljük a tészaszűrő kanállal. Lapos tányérral lisztet behintünk, egymás mellé helyezjük a gombócokat, egymásután kifőzzük, mely porcellántálba kiszedjük, leöntjük két deci langyos, sózott, cukrozott tejjel. Kis lábosban egy kiskanálnyi zsírt olvasztunk, ha forró, tetézzet evőkanálnyi morzsát megpirítunk benne, megsózzuk, ráöntjük a gombócokra. Azonnal tálaljuk, mert a tojás megkeményíti hülés közben a gombócokat.

Szathmáry Lászlóné

**ARANY,
EZUST,
ÉKSZER**
valamint dísz tárgy szükségleteit

TILLEMANN SEBESTYÉN

CÉGNÉL
Budapest, V. Vilmos császár-út 12
szerezze be

E lap előfizetői 10% engedményben részesülnek

Bor-sadó. 5 tojássárgáját, 1 kávéskanálnyi lisztet elhabarunk. Fél liter fehér bort, 10 deka porcukrot, 2 citrom levét beledolgozunk és habütben folytonos keverés között tűzön sűrűre verjük.

Ágai Gyuláné

Citronátrétes. Ha a rétestésztát a leterített asztalon vékonyra kihúztuk, írósvajjal meglocsoljuk és félóráig szikkadni hagyjuk. Ezalatt a következők tölteleket készítenk: egy tálba teszünk 25 deka törött mandulát, ugyanannyi cukrot, a citrom levét ráfacsarjuk, belereszeljük a citrom héját, egy darab finomra vágott citrónadot, egy darab fölvasztott pisztáciát, jól elkeverjük, a kinnyújtott tésztá szélére tesszük egyenlően elkenjük rajta, a rétes szélét ráhajtjuk, összehengerítjük, a rétest tejjel megkenjük és szép pirosra megsütjük. Cukorral meghintve tálaljuk.

Nádory Kálmánné

Finom élesztős tészta. Fél kg. finom lisztet a nyújtódeszkára teszünk, dörzsoljuk el vele $\frac{1}{4}$ kg friss írósvaját a nyújtófával, csináljunk a közepébe gödröt, tegyük bele 6 tojássárgáját, 4 jó kanál tejfölt, élesztőt, melyet előbb kevés tejjel feloldottunk, egy kanál porcukrot, egy késhegynyi sót, széles késsel jól összedolgozzuk, azután cipóalakra formáljuk, behintett deszkára tesszük, melegtett asztalkendővel letakarjuk és kelní hagyjuk. Ha megkelt, finomabb élesztős süteményeket lehet belőle készíteni. *Pétery Sándorné*

Izletes mandularudaacsák. Két tojás fehérjét kemény habba verünk, ezalatt

8 deka mandulát héjastól, ugyanannyi cukrot és kevés vaniliát megtörünk, nyújtódeszkára tesszük, hozzáadjuk a habbá vert tojásfehérjének felét és késsel elkeverjük, ezután készítenk belőle rudaacsákat, kikent tepsibe rakjuk, a hab másik felébe keverünk 8 deka szitált, törött cukrot és ezzel a rudaacsákat megkenjük és áthűlt kemencébe tesszük. *Hegedüs Kálmánné*

Tanácsot kérnek

Kérem kedves olvasótársnőimet, ki ajánlhatna teljesen megbízható főzőiskolát, ahol esti tanfolyamot is tartanak s a legegyszerűbb ételektől a leggurmandabb ételekig minden étel készítését, a terítést és a tálalást teljesen elsajátíthatnám. Az ilyen főzőtanfolyam címének szíves közlését kérem »Tanulmánygyóg« jellegre.

Kérem kedves olvasótársnőimet, ki tudna ajánlani börgarnitúrát áttisztítására olyan biztosan ható szert, amelyik foltot nem hagy és a légy piszkot, port letisztítja. Szíves tanácsukat előre is hálásan köszöni »Egy régi előfizető«.

A M.U.L. előfizetőihez fordul panaszos kérésével egy nehéz, asztmás beteg, ki 11 éve szenved e bajban. Gyógyulást adná, hogy állandóan orvosi, sőt tanári kezelés alatt is voltam, nem találtam. Azon reményben, hogy a M.U.L. előfizetői táborában találok olyan sors-társamra, aki e betegségből kigyógyult, fordulok Önökhöz és ezután kérem, értesítsenek, ki gyógyította meg és milyen gyógyszert használt. Megjegyzem, hogy betegségem úgynevezett légesőaszma. Nagyon hálás volnék, ha valaki betegségem gyógyítására, vagy csak könnyítésére is valamilyen gyógyszert ajánlhatna. Előre is köszöni

»Egy csongrádi előfizető«

Kedves olvasótársnőim közül ki volna oly kedves »Rózsa« jellegre megküldeni »Ipafai papnak« és »Az egyiknek sikerül, a másiknak nem« c. dalok szövegét. »Gyógygyszerészné« jellegre pedig szeretettel kérném megküldeni Tosca operából a bosszú-ária magyar szövegét és a Pillangókisasszony nagy áriája magyar szövegét. »Piros rózsá« jellegre kérném kedves olvasótársnőimet, szíveskedjenek megküldeni »Valamikor piros rózsá volt az én virágom.« »Megállok a keresztútjánál.« »Dunakeringó«, »Kislány, hallod a muzsikát« és »Tubarózsá« c. dalok szövegét. »Erdély« jellegre kérném »Éj-jel-nappal csak terőlad álmodom...«, »Én mindezen már túl vagyok...«, »Holnap, kislány, hol lesz hatkor.«

Nagyon kérem kedves olvasótársnőimet, szíveskedjenek értesíteni, hogy hároméves szobafenyőmet a téli évszak alatt miként ápoljam, gondozzam, hogy

el ne pusztuljon. Ugy szintén arra vonatkozólag is tanácsukat kérem, fehérneműből penészfoltot hogyan lehet kienni. Szív. üdv. »Vidéki asszony»

Kedves olvasótársnőim körében kinek volna beteg részére használt tolószék eladó. Értesítést »Mária« jellegre kérek.

Üzenetek

„**Boldog menyasszony.**“ »Csak egyetlen nekem nem tetsző momentum történt eljegyzésemkor, — írja panaszkodó levelében — aminek megisméltelődése esküvőm közeledtével újból kísért. Ez nem egyéb, mint azoknak a kedves jóembereinknek felköszöntője, akik annyi sok szépet tudnak mondani és jobbnáljobb tanáccsal látnak el minket, jegyeseket és a fiatalpárokat. Örültünk is mi a szívünk szerint, de közben teljesen kihűlt a kitűnő, ropogós, forrón tálalt malacpecsenye, mert ugy-e, hiába piroslott tányérunkon az ínycsiklandó hús, nem nyúlhattunk addig hozzá, míg a szellemes szónok nem ürítette poharát reánk, boldog ünnepeltekre. De az még kisebb baj volna, ha csak mi, ünnepeltek, esünk el az ételek javától, mert mi ezekben az időkben szerelemből is megélünk, de hogy tulajdonképpen miattunk maradjon éhen az illusztris vendégsereg, akiknek a parádés étellekkel is emlékeztetéssé akarunk tenni a mi ünnepünket, az mégsem járja. Ezen — gondolom — valahogy segíteni kell. Kedves Főszerkesztő úr megértő tanácsát kérem, segítsen olyan megoldást találni, hogy a vendégsereg is élvezze a finom menyegzői ételeket és a szónokló barátaink is elmondhassák legszebb gondolataikat. Vagyis: a kecske is jóllakjék és a káposzta is megmaradjon.« *Igy szól egy »boldog menyasszony« aggodalmas levele és én szívvel-lélekkel annál is inkább a pártjáró állok, mert úgy tartom, hogy a jó forró malacpecsenye elfogyasztása inspirál olyan hangulatot, mint a legkiünőbb szónoklat. Mert míg a malacpecsenyét felköszöntő nélkül is élvezhetjük, a szónokot annál kevésbé élvezhetjük üres gyomorral. Ezen megdönthetetlen argumentum után azt ajánlom Magának, kedves menyasszony, a menyegzői vendégsereg férfiai közül válasszon ki édesatyja egy olyan bátor férfit, aki még a vacsora megkezdése előtt feláll és megkéri a szónokokat, hogy felköszöntőjük elmondásával várjanak a feketéig és csak a fekete alatt szírporkázassák szellemük magasröptű rakétáit. A legkomolyabban tekintettel kell lenni a vendéglátókra és legfőként a háziasszonyra, akinek nemcsak a menyegzői menü összeállítása ad súlyos gondot, de*

az ételek izletes elkészítése is minden percét igénybe veszi, mert ha nem házonkívül történik a vacsora, a házikonyha főztjére minden háziasszony érhetően kényes és sokat tart. Meg kell tehát becsülni ezt a munkát azzal, hogy megérdemelt figyelemben részesítjük és nem tesszük tönk्रे félbrás szónoklattal. Ha szeretjük a kitűnő ételeket, vigyáznunk kell a szónoklattal, mert a már kiálalt ételt nem lehet újból felmelegíteni és vannak ételek, melyek csak frissen, azonnal találva élvezhetők. Ha visszagondolunk azokra a merész szónokokra, akik mindjárt a leves után felálltak és jó harminc percig szórakoztatták a vendégsereget, bizony elcsodálkozhatunk az emberek nagyfokú türelmén. De ha ezzel befejeződött volna, még panaszra sem nyúlhat volna az ajkuk. Minden tál étel közepén felpattan egy-egy szónok és teleszájjal csak úgy önti a bombasztikus frázisokat s közben a felálalt étel odafüggya tányérhoz. Kihordhatták érintetlenül. Nem tudom, nem éhesebben kelt-e fel a vendégsereg, mint mikor asztalhoz ült. Ma már okosabbak lettünk és meg merjük mondani kedves szónokló vendégeinknek, hogy csak fekete után akarjuk őket hallgatni, ami nekik is jobb, mert végigehetik a jobbnál-jobb, felségesnél-felségesebb menyegzői ételeket, amelyet — különösen ma — mégsem mindennap tálal élénk a saját édes feleségünk sem.

Szív. üdv. Szerk.
Dr. FÖLDES MIKLÓSNÉ »JUNO« KOSMETIKAI INTÉZETE (Budapest, VI., Teréz-körút 15. I.), amely orvosi felügyelet alatt áll, mai naptól kezdődően lapunk előfizetői részére egy díjtalan kezelést vagy tanácsot ad.

„**Dr. K. J.-né.**“ Őszintén sajnáljuk, hogy gondterhes helyzetében kevés biztató tanáccsal szolgálhatunk. A fizetés-redukció alól kivételnek semmiféle körülmények között helye nem lehet s így ez iránt teljesen hiábavalóan próbálkoznék bárhol is. A hátrálékos nő-és gyermektartási követeléssel azonban férjét végrehajtásokkal szoríthatja és minden megfogható ingóságát foglalás alá veheti. És pedig a nőtartás erejéig rendes bírói úton, a gyermektartás erejéig pedig az árvaszéknél kell a végrehajtás elrendelését kérni és ez a végrehajtás az adóhivatal útján úgy történik, mint az adók behajtása, tehát ezen végrehajtás ellen férje, illetve esetleg a velelakók semmi körülmények között igényperet nem indíthatnak. Ezenkívül próbálkozhatik férje ellen feljelentést tenni azért, mert annak tudatában, hogy Önnel szemben nő- és gyermektartás címén hátrálékos tartozása állott fenn, levele szerint kölcsönt vett fel s ezzel meghusítottta, hogy Ön rajta hátrálékos követelését behajthassa, vagyis elvonta Ön elől a fedezetet követelésének behajtása elől. Ezt az eljárását a büntetőbírótság esetleg a bün-

Visszaélések a szőrmeiparban!

Nagy elővigyázatot ajánlunk szőrmevásárlásnál

A szőrme- és bundavásárlás mindentől és mindenkor bizalom kérdése volt. A szőrmeipar olyan fölkélyre emelkedett, hogy csak szakértő tudja megkülönböztetni a valódi szőrmet. Ezért nem győzzük eléggé figyelmeztetni olvasóközönségünket, hogy szőrme-, bundavásárlásnál csak olyan céget keressen fel, hol bizalommal vásárolhat. Ilyen az országszerte előnyösen ismert **Palugyai** kiegészített szűcsmester cég, Budapest, Nagymező-utca 20, hol szokatlanul nagy a választék, olcsók az árak, részletes tájékoztatást ad.

tető törvénykönyv 386. §-ába ütköző s a hitelezők megkárosítását célzó cselekménynek minősítheti.

Szív. üdv. Szerk.

„**K. Katóka, Szolnok.**“ Magának is azt üzenhetjük, hogy Ausztriában, Gmundenben a Mädchen-Pensionat d. S. H. Kreuz, Ort bei Gmunden, kitűnő háztartási iskola, ahol több magyar leány tanul, főként a német nyelv elsajátítása céljából. Az ellátás díja aránylag igen kedvező, mert havonta 100 silling. A zárda ellátása kitűnő, a hegyes vidék és egyszerű levegő egészségi szempontból is ajánlatos. Több honfitársára fog ott találni.

Szív. üdv. Szerk.

Dr. Földes Miklós orvos úrnak, a kozmetikai rovat vezetőjének ezúton is hálás köszönetet mondok orvosi tanácsáért.

Szív. üdv. »Piros róza, Kondoros«

„**Anonyma.**“ Nagyon-nagyon köszönjük, hogy súlyos helyzetében is híven kitart lapunk mellett. Hogyne értenők meg a fillérré beosztott háztartás mérlegét. Hiszen éppen e megértésünk indított arra, hogy a havi 2 pengős részletfizetést bevezessük és lehetővé tegyük azoknak a kifizetésű családoknak is a lap megszerzését, akiknél egy nagyobb összeg felborítaná a mérleg egyensúlyát. »Emlékszik édes?« verséről csak annyit írhatok, hogy annyira finoman intim és halkszavú, hogy az olvasó megbocsátja a formaérzék teljes hiányát. Mert erre a költeményre inkább azt mondhatnók, hogy vers prózában. Ha formában is annyira közvetlen tud majd lenni, mint a mult felidézésében, akkor küldje be újból versét.

Szív. üdv. Szerk.

„**A szegénynek drága kincs a hit, túrni és remélni megtanít.**“ Hogy miben kereshetjük az okát, hogy a csillagokat is lehozni akaró udvarlói egyik napról a másikra közönyössé válik ideáljával szemben, ha őt megkérdőznők, talán ő sem tudna elfogadhatóan megindokolt

Gyomorégésem megszűnt! Hála Cigelka „ISTVÁN“ sóscarbonátumos forrásvíznek. Kapható mindentől. Vezérképvelet: Sas-u. 29. Tel.: 120-20

feleletet adni. De mégis legelfogadhatóbb magyarázatát találjuk abban az egészen valószínű feltevésben, hogy érzése nem volt komoly, inkább csak szórakozásból, mint egy leküzdhetetlen érzésnek engedve, foglalkozott Magával. A férfivilágban nem egyet talál, aki mindaddig forrón, hevesen udvarol, míg ellentállásra talál, de mikor meggyőződött hódításáról, minden átmenet nélkül átsap a közönybe s a szegény, szerelme gyulladt leányszív megrettenve ébred kegyetlen megcsalására. Védekezni ez ellen csak egy módon lehet és pedig úgy, hogy eltitkolja szíve vergődését és a szinte futni indult hőszerelemst még gondolatban sem tartja vissza. Ha érzelmeit nem árulja el, talán még most is zengi trubadur dalait. Örülnie kell, hogy futni látja és semmit, semmit ne tegyen, hogy futásában megállítsa. A szónak legkomolyabb értelmében tudnia kell, hogy csak szórakozás volt udvarlása s amint látta, hogy a játékból az élet tüze fellobbant, gyáva me nekülölként veszni hagyja azt a kincset, aminek életrehívója volt. Arról sem szabad megfeledkeznie, hogy a történet után csak egyetlen lehetőség áll előtte: nem törődni vele és magára erőszakolni a közönyt, a vele nemtörődést. Lehet, ha azt fogja látni, hogy személye már nem annyira fontos, mint volt, visszatér, de mi ebben az esetben is teljesen negligálást ajánlanánk. Mert vagy egészen tér vissza, vagy jobb, ha igyekszik egészen elfeledni. Csak kétségbeesni és elcsüggedni nem szabad soha, amire Magának, kedves kisleány, higgye el, nincs is oka. Egy udvarló még nem jelenti, hogy benne kell látni az igazi eljövendőt. Mintha látnám, hogy fog Maga mosolyogni ezen a kis csatavereségen, ha eljön az igazi és úgy elfelejti, hogy még a nevére sem fog emlékezni. Addig is találjon szórakozást munkájában, hogy a még most hosszúnak tetsző hétköznapok után örülni tudjon a vasárnapok ünnepi hangulatának. Higgye el, az ember nem bánatra, hanem öröme teremtett, bánattal még el lehet viselni az életet, de öröm nélkül nem. Teljesen magától függ, hogy mennyi örömet tud a saját részére átdesztillálni a szenvedés tengeréből. Ez a titka a boldognak nevezett életnek.

Szív. üdv. Szerk.

„**Dr. M. Zoltánné.**“ Nagyságos Asszony hetedik gimnázista leánya részére születésnapjára meglepetésül legmelegebben ajánlhatjuk vegye meg a fiatal költőgeneráció egyik kiváló írójának: Rónay Györgynek »*A tulipánok elhervadtak*« című verseskötetét amely nemrég hagyta el a sajtót. A könyv szerzőnél (Budapest IX., Üllői-út 59, III. 1.) kapható. Lapunk október 20-i számában »Társaságból« rovatunkban ismertettük e most megjelent verseskötetét,

azonban egy sajnálatos tévedés csúszott a szövegbe, amennyiben a házszám tévesen lett szedve. Ezért külön is felhívjuk szíves figyelmét a most megadott pontos laci címre. E verseskötéssel, mely komoly irodalmi mű, Nagyságos Asszony örömet fog szerezni.

Szív. üdv. Szerk.

»**Sz. Jolánka, Kemese.**« A felsorolt dalok zongora- vagy hegdűkottáját beszerezheti Nádor Kálmán zeneműkereskedésében, IV., Károly-körút 8. Az ára darabonként 1—2 pengő között változik.

»**Egyedül vagyok 25.**« Könnyes lélekkel olvastuk levelét, Nagyságos Asszonyom, s felszakadt belőlünk a sóhaj, bár segíteni tudnánk sorsán! Nincs szomorúbb, mint mikor egy alig négyéves asszonyt hallunk felzokogni: »úgy vágyom egy szerető hang, egy nyugodt otthon után, hol esőndben, boldogan élhetnék, de már nem tudok hinni. Akit szerettem, a férjem, boldogtalanná tett, vajjon hihetek-e még egyszer valakinek, aki szintén szeretetről beszél, boldogságot ígér. Vajjon férjhez mehetek-e ahhoz a férfihoz, aki azt mondja, hogy szeret

Diabetikus tej, cukorbetegnek

Központi Tejcarnok fiókaiban

(de hisz erre esküdött a férjem is) és azt hiszem, hogy én is szeretem őt. De férjemtől még nem vagyok elválva, csak évek óta külön élünk. Hiába kérdezem az édesanyám, ő azt válaszolja, tegyek a saját akaratom szerint, mert elsőízben sem hallgattam rájuk, mert ők ellene voltak házasságomnak. Most is magamnak kellene határoznom, de már nem merek, hiszen olyan nagyon csalódtam abban, akit szerettem, akiért szüleim majdnem kitagadtak és mégis hittem benne. Leírhatatlanul keserves árat fizettem, ne csodálkozzon, kedves Főszerkesztő úr, hogy ilyen gyámoltalan és gyáva vagyok, most, mikor újból sorsdöntő pillanat előtt állok. Nem tudom, kérhetem-e, hogy legyen segítségemre?« Nagyságos Asszonyom, én csak azt mondhatom, hogy ahol legnagyobb a veszély, ott legközelebb a segítség — ez jusson eszébe és ne féljen. A Gondviselés csodával határos példáit látjuk egész életünk folyamán és mikor legmegoldhatatlanabbnak tetszik sorsunk, mint most Nagyságos Asszony esetében, egy láthatatlan kéz kibogozza életünk összekuszált szálait. Nem lehetetlen, hogy szíve visszafordul férjéhez és nem lehetetlen, hogy férje, most, mikor végleg elveszíthetné, hatalmas változáson megy át és úgy érzi, hogy a bekövetkező események, mint a tenger le-felesapódó hullámai csendesednek el, ha a vihar elvonul felettük. Nagyságos Asszony némileg megismerte férje gondolatát,

érzései menetét, lélektanát precízebben analizálhatja, mint mi, akik rövid mondatai után elemezhetjük csak, de a rövid mondatok után nem mernők állítani, hogy azt fogtuk meg az illetőben, ami valóban egyéni sajátossága, mert csak általános emberi ösztönök egyformává gyúró sablonos formáját kaptuk. Hézag formát, amelyet nem tudunk egészére összerakni. Az emberi gyarlóság le mérésénél soha nem szabad elfelejtkezni annak lelkiismeretes vizsgálatától, vajjon nem kívülről jövő hatások játszottak-e közre karaktere elhajlásánál. Az igen és nem, a plusz és mínusz megállapítása a magunkfajta pluszt követelő itélkezőt nem téríthet el fantasztikus fordulatokkal, mert az igent igennek, a nemet nemnek kell elfogadjuk, mert nem lehet egyenlegre hozni a nem mínuszát az igen pluszával. Az eddigi szenvedések között leélt házasságot után nehezen lehet feltelni, hogy javulni fog helyzete s egyedül kell eldöntse, hogy négy évi különélés után visszatérjen-e hozzá, vagy egy határozott nem-mel véglegesen lezárja a lehetőség újból való megisméltődését. Minden lehető mentőök felsorakoztatásával ellene volnék házassága felbontásának, de mikor férje házasságuk alatt sem feleségéről, sem gyermekeiről soha nem gondoskodott, négy évig távol tudott lenni családjától, állásából egyre-másra elmozdítják hanyagsága miatt, ha még a legelszakhathatatlannabb kapcsol is fűzi hozzá, nem tudok mellette egyetlen mentőövet sem felhozni. Miben találjam meg annak biztosítékát, hogy nem az elmúlt keserves évek kezdődnek ismét, amit talán már nem volna elég erős újból átszenvedni. Nem vehetem magamra az ódiomot, hogy tanácsommal belevigye egy olyan élet viharába, melyből valahogy kimenekült. Ha azonban úgy gondolja, hogy hihet ígéreteinek és gyermekei atyja iránt elnéző, megbocsátó tud lenni és kezdetnek együtt egy új életet: akkor hallgassa meg kérését.

Szív. üdv. Szerk.

„**Györgyi és Elizabet, Gmunden.**“ Kedves üzenetüket, melyet édesanyjuk Ónagysága szíves volt nekünk tolmácsolni, szeretettel köszönjük. »Még a betű is hazafelé néz« levelükben, írta anyuskájuk és mi tudjuk, hogy azért »néznek hazafelé«, mert a szívük iránytűje felé hajlanak. Csak továbbra is szorgalmasan jól belemarkolni a tudományok kincses korszójába és szűresőlni, szűresőlni a csodák világát feltáró nektárból.

Sok, sok üdv. Szerk.

„**B. László, Fehérgyarmat.**“ A kért szöveg kottáját bármely zeneműkereskedésben 1—2 pengő közötti árban megkaphatja. Kiadott zeneműveket nem közzétehetünk, de különben is a kérésttetet ma már mindenki ismeri.

Szív. üdv. Szerk.

Szeretettel őrizzük meg az alábbi kedves levelet: «Igen tisztelt Szerkesztőség! Hála és köszönet vezeti tollam, midőn a M.U.L. kedves szerkesztőségének írok. Hála azért a sok-sok kellemes óráért, melyet a lap magas nivójával és mégis közvetlen szellemével szerez nekem. Köszönet az áldozatos figyelemért, a kedves párnaajándékért, mely kedves emlékem a M.U.L.-tól.

Maradok hű olvasójuk *Hencz Gézáné* „Tanítónő.” Kedves, illuziót keltők beküldött írásai, azonban művész író, vagy írói egyéniséget hiába kerestünk. Bár nagyon érezhető a színes költői gondolatok felé hajlása, mégis sokszor kompaktabb mondatok kerülnek lírai érzései közé. Kérjük, külön figyelemmel olvassa át a november 1-i számunkban *Mécs László* »Boldog állapotban vagyok a szivemmel« gyönyörű, igazi irodalmi és művészi értékű költeményét. Önkritikája felfedezi versei hiányosságait és nagy hatással lesz további írásaira.

Szív. üdv. Szerk.

„Megtört asszony.” Őszintén sajnáljuk, hogy édesanyja betegsége miatt olyan nagyon szomorú, de hiába mondanók, hogy ne szomorkodjon, ne aggódjon, addig, míg jobbulás nem mutatkozik, a gyermek szíve nem könnyebbülhet meg. A jó Isten velük lesz és meggyógyítja legdrágább kedvesüket. Az előfizetési díj pedig ne aggassa Nagyságos Asszonyt. Ebben az esetben nem késedelem egy hónap és mi szívesen várunk, míg elmúlnak a szomorú napok és Nagyságos Asszony örömmel értesít az elmúlt szomorúságról. Édes jó anyjának mielőbbi gyógyulást kívánok.

Szív. üdv. Szerk.

„Erdély.” Igaz, hogy közüljük kezdő poéták verseit, de csak abban az értelemben kezdők, hogy már első versükkel legnevesebb költőink mellé állíthatjuk. A kezdő jelző tehát nem azt jelenti, hogy irodalmilag kezdő, hanem azt, hogy a legközelebbi multban tűnt fel írásával. Sajnálataunkra, a beküldött verse irodalmilag »kezdő« és csak annyit mondhatunk, hogy nem üti meg mértékünket.

Szív. üdv. Szerk.

„Tanulni vágyó.” Hogyan gondolja, külföldön az illető ország nyelvének ismerete nélkül való elhelyezkedést? Ezt mi soha nem mondtuk, helytelenül értelmezték cikkünket. Igenis ajánlottuk, hogy nekünk magyaroknak feltétlenül szükséges az uralkodó nyelvek egyikét elsajátítani, mert úgy itthon, mint külföldön előbb találunk alkalmazást. Tehát előbb precízen kell beszélni azt a nyelvet, amellyel boldogulást keresünk. A franciát itthon is elsajátíthatja, de addig, míg elfogadhatóan nem beszéli, ne is gondoljon irodai, vagy hasonló elhelyezkedésre. Mindenesetre nagyon elősegítené tanulását, ha külföldön tartózkodhatna, de erre a célra nekünk,

magyaroknak, csak a külföldi intézetek állhatnak rendelkezésünkre, mert más hasznunkat addig nem vehetik, míg meg nem értethetjük magunkat. A svájci intézetek túldrágák ahhoz, hogy egy vagyontalan leány ott tanulhasson. Kitartó szorgalommal, erős akarattal egy nyelvtanár útmutatása mellett itthon is megszerezheti a francia nyelv ismeretét.

Szív. üdv. Szerk.

»Hű előfizető.« Külső habitusában a szavak parádéját sorakoztatta fel, amelyeket ugyanazokban a gondolatformákban megtalál egyes nótaszövegekben. Az is plagizálás vétsége alá tartozik, ha egyes mondatokat veszünk másoktól kölcsön, mert a tájékozottabb olvasó azonnal ráismer, hogy más köntöst öltöttük fel szellemünk csillogtatására. A beküldött versben nagyon sok a kölcsönkért, illetve kölcsönvett mondat.

Szív. üdv. Szerk.

»Ceciliá«-nak küldöm *Murgás Kálmán* népszerű zeneszerző alábbi dal-szövegét:

Fehér galamb száll a falu felett...

Fehér galamb száll a falu felett,
Viszi az én bánatos lelkemet.
Nyugtalanul szálldos ide-oda,
Nem leszek én boldog talán soha.

Csókoltam én leányt már eleget,
De igazán egyik se szeretett.
Nem hall többé senki sóhajtan,
Csak igazán szeressen valaki.

»Nótakedvelő« jelígre küldöm »Még kérdeztem egy virágtól« c. nóta szövegét. Megkérdeztem egy virágtól,
Mely egy síron nyílt magától,
Mondd meg nekem te kis virág:
Szébb-e, jobb-e a másvilág.
Azt felelte a kis virág:
Nem szébb, nem jobb a másvilág,
Mert akinek bánata van,
Itt is, ott is boldogtalan.

»Tezy«

»Nótakedvelőnek«, »Zwei Herzen« magyar szövege:

Két szív, mely valcer-taktusban ver,
Tavasszal könnyen egymásra lei.
Két szív s egy bűvös valceréj
S még ég a szenvedély
Szép lány, meg jó valcer és édes bor,
Add ezt mind össze és véred már forr.
Két szív, mely valcerlázban ég,
Boldogsághoz ez ép elég.

»Bartal Ilonkának, Tápíószele« küldöm »Mégis titkon hozzád kerget a lelkem« c. dalt:

Nem az enyém a szerelmed, mégis titkon hozzád kerget a lelkem.
Fájó szívem odatapad, ahol ringó derekadat öleltem.
Elkerüllek akárhol jársz, üzenetet bárkitől kapsz, megérem,
Azt lesem, hogy ki jár hozzád, hej pedig tán? jobb is volna nem élnem.

»Tezy«

»K. I. Szolnok.« Cégeket nem szívesen ajánlunk, mert az ajánlás maga már felelősséget jelent. Kívánságára ez esetben mégis eltérünk elvunktól és a beszerezni kívánt tárgyakat ajánlhatjuk, hogy Lengyel Bertalan ékszerésznél (Károly-körút 19.) és Tillemann Sebestyén ékszerésznél (Vilmos császár-út 12.) vásárolja meg. Szív. üdv. Szerk.

A hódító nők

titka: az üde, rózsás arcszín! Az egészséges, jól ápolt külső az élet küzdőterén — a hivatásban és a társaságban egyaránt — elengedhetetlen kelléke az érvényesülésnek. Célratóró, okos nők ezért teszik szépségüket ellenállhatatlanná azáltal, hogy arcukon és ajkukon »Khasana Superb«-et használnak. Észrevehetetlen és természetesnek látszik!

A Khasana Superb ajakpirosító minden szinténusú bőrhöz pompásan alkalmazkodik. Tartósan, izléseken és feltűnés nélkül lopja az ajakra az ifjúság hódító üdeségét. Aki látja, nem is sejtí, hogy festett az ajka. Ehhez már csak a Khasana Superb Creme-t kell elődörzsölnie az orcáján, hogy az egészség friss pirjától legyen százszor szebbé, mint volt. A Khasana Superb hatásán nem fog sem szél, sem eső, sőt a csók sem. Nem fest: az arcáról és az ajakról csak szappannal és vízzel mosható le.

KHASANA SUPERB

Mindenütt kapható!

Még ma tegyen próbát. Egy kis csomag Khasana Superb ajakir ára: P 1.20. Arópirosító ára: P 1.50

Magyarországi központ: Mihály Ottó, 80 K 2/1. gyógyáranyagkereskedés, Budapest, VI., Podmaniczky-u. 43

Dr. M. Albersheim, Frankfurt a. M., Paris, London

»Szentesi kislány« jelígre küldöm: »Messze a nagy erdő« c. dal szövegét:

Messze a Nagyerdő,
Messze száll a felhő,
Messze megyek édes rózsám tetőled.
Ne fájjon a szíved,
Felejts el engemet,
Úgy elmegyek, hírt sem hallasz felőlem.

Elmulik a nyár,
Hervad a határ,
Ne hullasd a könnyeidet, levelet se várj.

Eresz alatt fészek,
Vissza-vissza nézek,
Leng, lóbob a keszkenője anyámnak.

»Tezy«

Grafológia

íránt érdeklődő kedves olvasóinkat tisztelettel értesítjük, hogy a nagy számban érkezett és elemzésre váró levelekre való tekintettel a rovat vezetője, akinek idejét teljes mértékben lefoglalja az elemzés és megválaszolás, a jövőben csak azoknak állhat rendelkezésükre, akik a levélhez 2 P értékű postabélyeget csatolnak.

„M. V.“ Komoly, szorgalmas, igyekvő és becsvágyó. Közepes tehetség általában véve, de abban a hivatáskörben, amelyet választott, erős akaráttal előre fog haladni. A szellemvilág jelenségei kevésbé érdeklik. Inkább a technika birodalmában érzi magát otthonosan. Lehet, hogy ilyen irányú tanulmányai is vannak. Érintkezésben síma, közlékeny, jó benyomást keltő. Nem szeret vitatkozni, ellentmondani, szembeszállni — az okosabb érve előtt meghajol. Gyorsbeszédű és heves taglejtésű. Rendszerint siet és kapkod. Teljes nyugalomát csak foglalkozása körében találja meg. Nem becsúli túl magát, de önérzete nem tűr megaláztatást. Jó szóra, baráti figyelmeztetésre készséggel hallgat. Az erőszakkal szembeszáll, vagy a legjobb esetben kitér előle.

„Erzsébet 2.“ Egyszerű, víg, derék és őszinte ember. Nincsenek lelki és szellemi komplikációk az életében. Cél tudatosan halad az úton, amelyet maga elé szabott és minden vágya az, hogy megtalálja a polgári közepszerűség jutalmát. Szorgalmával és felkészültségével ezt meg is érdemli. Elsősorban a

munka izgatja. Fanatikusa a kötelességteljesítésnek. Barátaihoz szíves és ragaszkodó. Külsőségekre keveset ad, önmagát is elhanyagolja. Hajlandó le-

nézni azokat, akik kínosan betartott társadalmi formák szerint élnek. Szórakozásaiban mértéktartó, megfontolt és takarékosra hajló.

A KIADÓHIVATAL POSTÁJA

Tisztelettel kérjük mélyen tisztelt előfizetőinket, szíveskedjenek ezen rovatunkat figyelemmel kíséreni mert kiadóhivatali ügyekben hozzáknak forduló előfizetőinknek itt válaszolunk. Ha valaki jelégre kívánja a feleletet, úgy annak szíves kézlését kérjük.

Kérjük igen tisztelt előfizetőinket, szíveskedjenek a pénz beküldésekre a csekk-vagy utánvisszélévényen az összeg rendeltetését feltüntetni, mert ezzel nagyban elősegítik munkánkat, önmagukat pedig az esetleges févdésekkel járó kellemetlenségektől kímélik meg.

Tisztelettel közöljük igen tisztelt romániai előfizetőinket, hogy lapunk részére szóló mindennemű pénzküldeményeket szíveskedjenek kizárólag romániai megbízottunk címére: Török János, Baciú, 456. Posta Turches, Jud. Brasov, küldeni, mivel a Brassói Népbankkal megszűntük az összeköttetést.

B. L.-né, Targu Mures. Kérjük 50 lei portóköltség beküldését, hogy ajándékunkat elküldhessük.

B. S.-né, Oradea. Az előfizetési díjakat méltóztassék mindenkor romániai megbízottunk, Török János, Baciú 456. Posta Turches, Jud. Brasov címére küldeni, annak megjelölésével, hogy lapunk előfizetését díjfául szolgál. Az előfizetési ár Romániában továbbra is változatlan marad és pedig 1 évre 900 lei, félévre 450 lei, negyedévre 250 lei. Ezek az összegek fizethetők havi 100—120 leies részletekben is, de az egyes részleteket pontosan minden hónapban szíveskedjék átutalni, nehogy a lap küldése fennakadást szenvedjen.

H. I.-né, Büdzentimihály. Ajándékunk az évi díj rendezése után jár.

N. J.-né, Pécs. Negyedéves előfizető után könyvajándékunkat elküldtük.

Öz. T. Gy.-né, Szajla. Megbízottunkat valószínűleg félreértette, mert ajándékunk az évi díj rendezése után esedékes. A december hó 1-én lejárt előfizetésének megújítása után ajándékunkat elküldjük.

Öz. dr. D. F.-né, Kecskemét. Futójajándékunkból kifogytunk, párnát küldtünk.

F. J.-né, Mercurea Ciuc. A kért számból teljesen kifogytunk.

L. Gy.-né, Szarvas. Félévi előfizetés után ajándékot soha nem adtunk, csak az évi előfizetés rendezése után. Párna-ajándékunkat megküldtük.

Öz. Á. I.-né, Magyaróvár. B. előfizetése december hó 1-én jár le. Ezen időtől pedig méltóztassék havi 2 pengőjével rendezni előfizetését, mert célunk, hogy egyetlen előfizetőnk se érezze lapunk előfizetését tehernek.

T. Mária, Ócsa. Kérését nem teljesíthetjük, mivel a kért számból kifogytunk.

Z. T.-né, Budapest. Lapunkat a közölt címre küldjük.

Ch. F.-né, Járdánháza. Ajándékunkat még október 22-én elküldtük.

K. B., Pócsa. A kért számból kifogytunk.

Sz. L.-né Göd, K. Juci Kispes, K. L.-né, Budapest, G. Erzsébet Csorvász, F. L.-né Almamelék, dr. T. M.-né Szeged, dr. L. Z.-né Budapest, dr. K. J.-né, Budapest, M.-né Ilona Budapest, K. S.-né, Iváncsa. A közölt címváltozást könyveinken keresztülvezettük és lapunkat jövőben az új címre fogjuk küldeni.

Dr. P. J.-né, Orosvár. Hátlasan köszönjük szíveségét.

D. Irénke, Komárom-Ujváros. Előfizetése december hó 1-én jár le. A lapot pótoltuk.

Dr. B. M.-né, Budapest. Előfizetése 1932 január hó 1-ig rendezve van. A közölt címváltozást könyveinken keresztülvezettük.

H. Ernőné, Targu Sacuesc. 150 leit megkaptuk, b. előfizetése 1932 április hó 1-ig rendezve van. Ajándékunkat mára átcserelni nem áll módunkban, mivel nincs más ajándékunk. A még szükséges mulin kiadóhivatalunkban kapható motringonként 10 fillérről a pénz előzetes beküldése mellett és 10 lei portóköltség megtérítésével.

B. Ilona, Budapest. Csak a 16-os számot tudtuk megküldeni, mivel a többi lapból teljesen kifogytunk.

Felelős szerkesztő, kiadó és tulajdonos:
KERTÉSZ BÉLA
Szerkesztő: tordai BÓJTJE ETELKA
Ügyvezető igazgató: BARTHA ISTVÁN
Kéziratokat nem adunk vissza

APRÓHIRDETÉSEK

Ezen rovatban közlendő hirdetés díja szavanként 10 fillér. Vastagbott betűkkel szedett első szó díja 20 fillér. Tíz szón aluli szöveg hirdetési díja 1 P. Jelíges hirdetésekre érkezé levelek továbbítására a hirdetési díjjai egyidejűleg külön 1 P utalandó át.

Lencse, kiváló szép, stockeraui, nagyszemű 72 fillér, gyöngyösi különleges fehér gyöngyű 32 fillér, mák, kék 90 fillér, boisó, stockeraui, feles, nagyszemű 64 fillér, dió, vékonyhéjú 90 fillér, mandula, héjas, nagyon gazdaságos 70 fillér, gyöngyösi különleges füstölt kolbász 2.20 pengő, vargányagomba, napon szárított, különösen szép 11 P. közep-minőségű 9 P. kemencében szárított 7 P kilónként, postán küldve utánvéttel. Ha vasúti küldeményről van szó, nagyobb engedményt nyújtok. Kormos Mihály, Gyöngyös.

Csemege akácmezet 5 kg-os postabódónban 7.50 P-ért bérmentve utánvéttel szállít Girst József méhész, Paks.

Filé-sztorok legszebb kivitelben és legjobb anyagból, párja 80 P, asztali és zongoraterítők P 35-től, vitrin-csipkék méterje P 2.50-től, jégkenyér 60 fillértől P 1.20-ig kaphatók Magyar Elek né házlipara, Rákospalota, Istvánfalkai-út 32.

Szerelő söfför. vizsgázott gépész, Diesel, szivógázmotoroknak gyakorlott, villanyserelést, akkumulátorkezelést vállal, bármilyen állást elfogad, esetleg olyant, hol a felesége is foglalkoztatva lenne, ki jól főz, varr és elsőrendűen kézimunkázik. Garay Lőrinc, Nagybánhegyes.

Női divatszalon a legutolsó divat szerint teljesen készíti női ruhát a legújatlyosabb áron. Bognárné, VI., Vilmos császár-út 43, I. em. 1/b.

Okleveles hegedűzenetanárno méréskelt díjazással még néhány növendékét a jövő tanévre elvállal. A fővárosban és környékén házánál is tanít. Cím: Boglár Anny zene-tanárno, Újpest, Dobó-ú 22.

Fiatl leány gyógyszerárba csomagolóának, cukorkaüzletbe elárú-sítónak, vagy gyermekek mellé ajánl-kózik. Háztartásban segítkezik. Címe: „Szoiid” jelige alatt kiadóban.

Zongoraművésznő zongoraórákat ad kezdőknek, haladóknak, zene-akadémiára előkészít házaknál is. Dr. G. K.-né, IX., Liliom-u. 22. III. 11.

Mérsékelt áron készítek angol, francia ruhát, kosztümöt, utcai és bál ruhákat, a legkifutóbb kivitelben. Független, terítők, divanpárnák montirozását olesón vállalom. Mindennemű kézimunkát a legszebb kivitelben készítek. Szíves megkeresést kér Schusztzer Hugoné, IX., Mátyás-u. 5., II/1.

Okleveles tanítósnő, árva leány, elmenne vidéki úri családhoz nevelő-nőnek. Szabó Ilus, Hajduböszörmény, Csomaközi-út 2.

Megbízható idősebb nő kisebb háztartás vezetésére ajánlkozik. Mo-sáson kívül minden munkát vállal. Bublaj Jolán, IX., Bokréta-u. 15., I. 4.

Intelligens árva, vidéki úriáran gyermek mellé vagy házikisasz-szonynak ajánlkozik. Háztartás ve-zetésében, főzésben, gyermekek gon-dozásában jártas. Éves bizonyít-vánnyal rendelkezik. Megkeresést „Megbízható 28” jelígre a kiadó-hivatalba kér.

Négy középiskolát végzett 22 éves gyermekszertő leány állást vállalna gyermekek mellett. Szíves megkeresést kérek. Pucholcz Lenke Dees, Tolna m.

Schuschny Erna festőművésznő (VI., Nagymező-ú. 49. II. 15.), telefon 283—93) elcsérlné virágcsend-életeit hasznos cikkeikért (élelmis-zer, kézimunka, ruha, rádió stb.). Található kedd, esütörtök, szomb-at délelőtt.

Keresek november elejére tisztá, gyermekszertő, megbízható mindenest, aki háromtagú családnál a háztartást ellátja. Megfelelő hosszú időre otthon talál. Jelentkezők igényeik megjelölésével írjanak a követ-kező címre: Perepatis Ferencné tanítósnő, Szeged, Alsókőzpont.

Rohovai Turkovich Károlyné faja-boromfitelep Pészradacs, Pest m. öszi és téli szállítási előjegyzést elfogad Rhode Island rendjérekre és kakasokra (sötétvörös). Óriási pekingi és kiaki campbell tojókra és gácsérokra. Telepem számos arany-éremmel, állami és díszoklevéllel, első díjjal stb. kitüntette.

Gyöngyös-visontai fajborok, 1928. évi termés, cirka 50 literes kölcsön-hordókban, melyek 2 héten belül bérmentet visszaküldendők. A borok értékét utánvételezem és azok kiváló minőségét garantálom. Kadarka nemes siller 36 P. Ezerjó kitűnő, 38 P. Rajnai rizing pecsényebor 52 fillér. Leánykabor, a borok gyöngye, 56 fillér. Muskotály csemegebor 58 fillér. Carbenet vörös, fűzes 56 fillér. To-vábbá szállított cirka 5 literes kosár-üvegben édes aszúborn, fehér vagy vörös, postán utánvéttel 2 P litem-rekenti, üveget gratis adom. Báro Orszay János, Gyöngyös.

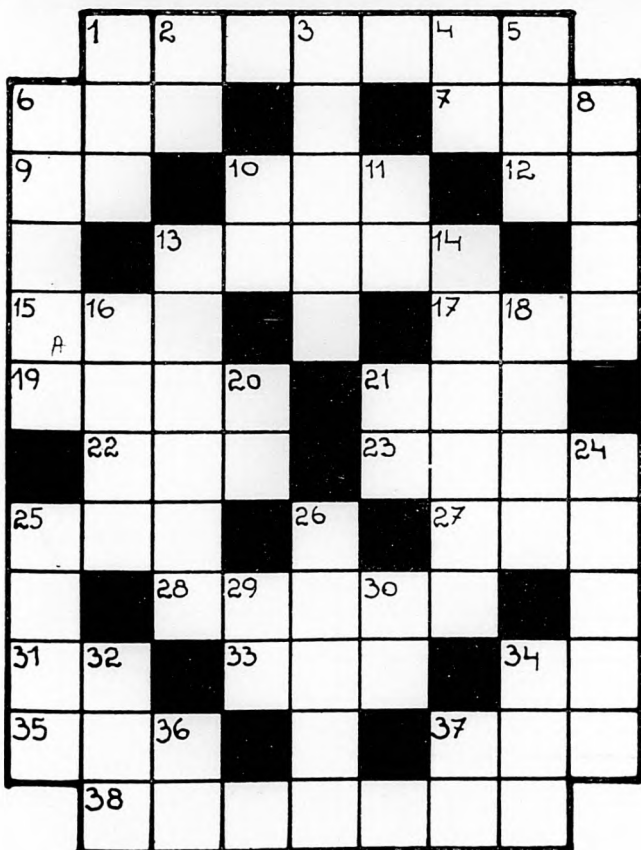
A Magyar Uriasszonyok Lapja olvasóit felkérlem, támogassanak hasznos, kellemes szórakozást is nyújtó tevékenységemben. 5—10 urhölgyet tanítok délután teázás közben szabni, varrni, ki, ha sor kerül rá, lakásán fogadja velem együtt a tanuló hölgyeket. Galacsikné Mester-u. 4.

MINDEN SZINBEN MOSHATÓ • MAGASFÉNYŰ

gebhardt

MEZ R.T. BUDAPEST

KERESZTREJTVÉNY

Vízszintes:

Függőleges:

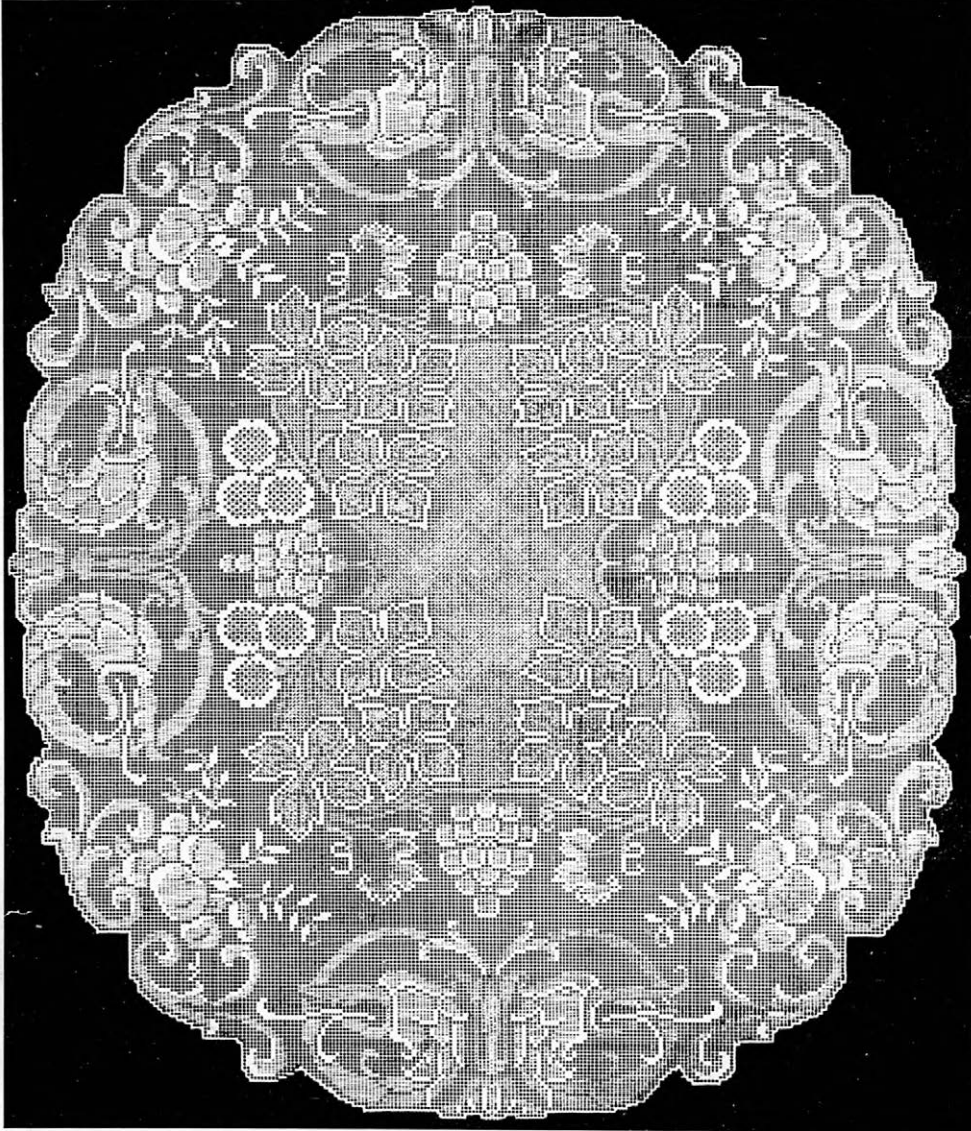
1. Közlekedési eszköz Vencében	1. Századunk jellemzője
6. Szakit	2. Rövidítés zenei műveken
7. Kártyafigura	3. Testrészt
9. A »Metamorphosis Transsylvaniae« írójának monogramja	4. Á-val benne végtag
10. Értéke van	5. Rövidítés telefonszámok előtt
12. Állóvíz	6. Például a vizes ruha
13. Nagy kikötőváros	8. Külföldi egyetemi város
15. Államjövdelem	10. Szerszám
17. Azonos mássalhangzók	11. Német prepozíció
19. Nagy olasz tragika keresztneve	13. Amerikai város
21. Hyen csiga is van	14. Hamburg közelében van
22. Nemzeti tornaegylet	16. Nagy folyó
23. Francia író nő vezetőkéneve	18. Letűnt filmsztár keresztneve (Naldi)
25. A Krétakör egyik szereplője	20. Azonos magánhangzók
27. Időegység	21. Kés része
28. Híres fa	24. Némely város jelzője
31. Azonos mássalhangzók	25. A Duna balpartján van
33. Angol férfinév	26. Hindu istenség
34. Nemzet	29. Csont latinul
35. Nagyközség Somogyban	30. Egyforma betűk
37. Leánynev	32. Perzsa rang
38. Állattenyésztés céljaira szolgál	34. Bodega
	36. Rag
	37. Ez a lap a legkellemesebb olvasnivaló

Jutalomdíjak:

1. és 2. díj: Heilig harisnyaház (Budapest, VII., Kazinczy-u. 7) egy-egy pár selyemharisnya ajándéka.
2. és 4. díj: egy-egy értékes fémtükör selyemtokban.
5. és 6. díj: Korányi Gyógyszertár (Budapest, Népszínház-u. 22) egy-egy Lilikrém, szappan, puder ajándéka.
7. díj: Cadeau csokoládégyár (Budapest, VI., Izabella-u. 38) 1/4 kg-os díszdobozos bonbonajándéka.
- 8—12. díj: Palásti László egy-egy regénye.
- 13—14. díj: egy-egy kg Hóvirág mosópor és két kotta.

Megfejtési határidő: december 10. — (A nyertesek névsorát december 20. számunkban közöljük)

MAGYAR URIASZONYOK LAPJA

FILÉ-TERÍTŐ

(ERMA kézimunkaház Budapest, József-körút 11, eredeti terve. Nagyított rajza ott kapható)